

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. 10

Τιμή Φυλλοῦ
5 λεπτά

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ
ΜΕΘΕΤΗΡΗΣΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 27 Φεβρουαρίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδός Οικονόμου ἀριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 17

ΑΠΟ ΤΗΝ "ΛΗΚΙΘΟΝ."

Πρέπει να είσαι πιο γλυκιά κι' από το φως ακόμα των άστρων στα νερά καθρεφτισμένο, Για να σου είπω την χάρη σου με το δικό μου στόμα, Ω 'Ιον της 'Αθήνας μαγαμένο.

Και πρέπει ακόμα να πονώ σφοδρότερο από σένα, που σε χτυπάει ή θέελλα κι' ο σάβας, Για να θωρώ στα φύλλα σου, που κλίνουν χλωμασμένα, τ' άβυσσάτο του μαϊ ασμού σου κάλλος.

ΠΕΤΡΟΣ ΖΗΤΟΥΝΙΑΤΗΣ

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΓΡΑΜΜΑ

ΞΕΣΚΕΠΑΖΕΙ πολλές και μεγάλες και φαρμακερές αλήθειες, πολύτιμη φίλε, το γράμμα σου και γι' αυτό δεν το δημοσιεύω.

Όχι πώς φοβούμεθα να πάρουμε επάνω μας την ευθύνη εκείνων που τόσο εύμορφα και τόσον ελεύθερα και με τόσο πόνο γράφεις. Όχι. Αλλά θέλουμε να τα κρατήσουμε για τον εαυτόν μας. Δεν θέλουμε να το ρίξουμε σ' ανθρώπους που δεν θα τάκούσουν, σ' ανθρώπους που θα γελάσουν μ' αυτό, σ' άπουνους και σ' άκαρδούς ανθρώπους που μπορούν και να το βρίσουν ίσως.

Μή ρίπτετε τα άγια τοις κυσί και τοις μαργαρίτας τοις χοίροις. Και τα λόγια σου είναι άγια και ο πόνος σου μαργαριτάρι.

ΚΡΥΜΜΕΝΟ στην ψυχή μας, σαν σε εικονοστάσι, θα μένη το γράμμα σου γιατί 'είν' ένωρίς ακόμη να δοθῆ στον κόσμο.

Σου απαντούμε μόνο και σου λέμε :

Ναι, έχεις δίκαιο. Για το λαό κανένας ακόμη δεν εφρόντισε. Κανένας δεν επροσπάθησε

να τάνοιξη τὰ μάτια. Κανένας δεν εφίλοδοξε να του φέρη της 'Αληθείας τὸ 'Αγιον Φῶς.

Όλοι να τὸν ἀποστραβώσουν ἀγωνίζονται. Και πρώτες οἱ εφημερίδες μας. Όχι γιατί δεν τὸν ἀγαποῦν, ἀφοῦ στήν πεντάρα του στηρίζουν τὴν ἐπιτυχία τους. Όχι γιατί δεν θέλουν να τάνοιξουν τὰ μάτια, ἀφοῦ τὸ ἀνοιγμα τῶν ματιῶν του θάνε διπλὸ κέρδος, ὕλικόν και ἠθικόν, γι' αὐτές. Όχι γιατί δεν ἔχουν τὴν δύναμιν γι' αὐτὴν τὴν μοναδικὴ και τὴν ἀληθινὴ πατριωτικὴ πράξι.

Αλλά γιατί εἶνε φιλάρεσκοι. Αλλά γιατί θέλουν να καθρεφτίζονται σαν Νάρκισσοι στήν ἀρθρογραφικὴ εὐμορφία τους. Γιατί ἐπιμένουν με πείσμα μυυλαρίσιο να πειθύνονται σ' ὠρισμένον κύκλον ἀνθρώπων που και χωρὶς να κούσουν τὴν πεφωτισμένην κ' ἐμβριθῆ γνώμη τους γιὰ τὸ κάθε τί, πολιτικὸ και κοινωνικὸ μας ζήτημα, δεν παύουν να γίνωνται χειρότεροι.

ΟΧΙ—να μὴ γράφουν τάρθρα τους στήν γλώσσα του λαοῦ, γιὰ να μὴ θυμόνη ὁ κ. Μιστριώτης, γιὰ να μὴ χαρακτηρίζονται ἀπὸ τοὺς κ.κ. καθαρολογίους ὡς μ α λ λ ι α ρ ε ς, γιὰ να μὴν ἐξεγειρεται ἡ πατριωτικὴ ἀγανάκτησις της 'Ακαδημαϊκῆς νεολαίας.

Τέτοιαν μεγάλην θυσίαν δεν τοὺς τὴν ζητάει κανείς.

Νάφιερώνουν μιὰ κάθε μέρα στήλη, μιὰ μονάχα στήλη, που να μπορῆ να τὴν διαβάση κι' ὁ μανάθης, κι' ὁ χασάπης, κι' ὁ κτίστης και κάθε ἀνθρωπος ἐργατικὸς τὸ βράδυ, σαν τελειώνη τὴν δουλειά του, και να φωτισθῆ.

Όταν πιάνουν τὴν πέννα στὸ χέρι γιὰ να γράψουν τὴν στήλη αὐτὴ, ἄς ξεχνοῦν πῶς ὕπάρχει κομμα κι' ἄς φοροῦν τὴν μάσκα του ἀμερολήπτου κριτοῦ. Κι' ἄς τὰ λέν τὰ πράγματα με ἄπλᾶ λόγια και με ἄπλᾶ νοήματα, γιὰ να τὰ νοιώθουν ἐκεῖνοι που τὰ διαβάζουν, γιὰ να τὰγαποῦν, γιὰ να ὠφελοῦνται ἀπ' αὐτά.

Ἡ «'Ακρόπολις», ἡ ὁποία διευθύνεται ἀπὸ τὸν κορυφαῖον 'Ελληνα δημοσιογράφον, τὸν καινοτόμον και τὸν ριζοσπάστην, και ἡ «'Εστία», ἡ χαϊδεμένη τῶν 'Αθηῶν εφημερίς,

και τὸ «'Νέον 'Αστὺ» με τὴν ἀριστοκρατικωτάτων του ψυχὴν και οἱ «'Καιροὶ» με τὸν 'Αμερικανικώτατον Βουτσίνα, και οἱ τόσες ἄλλες ἀκόμη 'Αθηναϊκὲς εφημερίδες δεν θὰ θελήτουν ναφιερώσουν τὴν στήλην αὐτὴν στὸν λαόν;

Νομίζουν πῶς ὁ λαός, εταν βρισκῆ να διαβάξῃ μιὰ στήλην που τὴν ἐννοεῖ, δεν θὰγαπήσῃ τὴν εφημερίδα και δεν θὰρχίσῃ να διαβάξῃ σιγὰ σιγὰ και τὰλλα και να μορφώνεται, χωρὶς να τὸ καταλαβαίνη και χωρὶς να κουράζεται ;

ΒΑΛΤΕ κάτω ὅλες τίς σημερινὲς εφημερίδες κ' ἐξετάστε τάρθρα τους. Τὴν γλώσσα ἀφήστε τὴν κατὰ μέρος, τὸ νόημα μόνον, τὸν τρόπον της ἐκφράσεως, τὴν ψυχὴ τους.

Σεῖς τὰ καταλαβαίνετε. Μὰ δεν πρόκειται να τὰ καταλάβετε σεῖς, που ἡμπορεῖτε να σκεφθῆτε ὀρθὰ χωρὶς να σὰς ποδηγετήσῃ ὁ ἀρθρογράφος της μιᾶς και της ἄλλης εφημερίδος. Πρόκειται να τὰ καταλάβῃ ὁ λαός. Αὐτὸς ἔχει ἀνάγκην να φωτισθῆ, αὐτὸς ἔχει ἀνάγκην μπουσουλα γιὰ να ξέρη πῶς τὸν κυβερνοῦν, πῶς τὸν γδύνουν, πῶς τὸν ἀπατοῦν και πῶς πρέπει να ψηφίσῃ αὔριον.

Και τὸν λαόν τὸν ἀφήνουν ἀφώτιστον. Κακὸ του κεφαλιοῦ τους κάνουν. Γιατί ὁ λαός εἶνε τὸ ὀλιγότερον εὐτυχῶς σάπισ που εἶμεινε ἀκόμη στὸν τόπο μας. Γιατί ἀπὸ τὸν λαόν θὰ ζητήσουμε να μὰς βοηθήσῃ αὔριον μεθαὔριον, εταν τὸ μαχαίρι φλάσῃ πειὰ στὸ κόκκαλο και εταν ζητήσουμε τριγύρω μας τίποτε ἀγνόν και ἀμολυντόν που να στηρίζουμε ἐπάνω του αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν μας.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

Η ΖΩΗ ΗΟΥ ΠΕΡΝΑΕΙ.

Ο ΚΕΡΑΤΙΟΣ

Ἡ σκηνὴ εἰς μιάν γέφυραν της Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τὴν ὁποῖαν φαίνεται μακρὰν, στὸ βάθος, ὁ Κεράτιος κόλπος.

Ψυχὰ καλλιτεχνικὰ κ' οἱ δύο. Ἐκεῖνος εἰλεύ-

θερος σὺν πουλί. Ἐκείνη, δεσμευμένη μετὴν βαρεια τοῦ Ὑμεναίου ἀλυσίδα.

Ὁ σύζυγος ἀπὼν, ὅπως συμβαίνει εἰς τὸ θέατρον καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα, τὶς περισσότερες φορές.

Καὶ οἱ δύο ἀκουσθῶν εἰς τὸ κυκλίδωμα τῆς γερφρας. Δύσις ἡλίου. Μάτια ἀπλανῆ. Ψυχὴ πλημμυρισμένη ἀπὸ αἰσθήματα.

- Μ' ἀγαπᾷς, Ἰππόλυτε;...
- Ἄν ἀγαπῶ, Ἀνριέττα!.. Ἦ καρδία μου... Διπλοῦς ἀναστεναγμός: Διαικονή.
- Ἄν με λησμονήσῃς...
- Νὰ σὲ λησμονήσω;...
- Ἄν με λησμονήσῃς...
- Μὴ τὸ λέγῃς!
- Ἦ θάλασσα εἶνε πλατειά!..
- Ἀνριέττα!..
- Ἦ θάλασσα εἶνε πλατειά!

— Αἶ, τότε - ἀκούεις;— τότε ἀπὸ εἶνε πλατεία θὰ δεῖθῃ καὶ μέγα εἰς τοὺς ὕψους κόλτους τῆς!..

- Νέκ διαικονή.
- Ἰππόλυτε!..
- Ἀνριέττα!..
- Βλέπεις ἐκείνη τὴν βαρκούλα ποῦ τραβᾷε πρὸς τὸν Κεράτιον:
- Τὴν βλέπω!
- Φαντάσου ἂν εἶνε μέγα...
- Ποιός;
- Ὁ σύζυγός μου!
- Ἄν ἦτο μέγα!..

Καὶ ὁ Ἰππόλυτος ἐν στιγμῇ ποιητικῶ ὄργανοῦ εὐρεθείς, αὐτοσχεδίασε τὸν στίχον:

Οἱ δύο μας ἀπ' τὴν γερφραν
ἐδλέπαμε τ' ἀκάτιον
ποῦ ἔφερε τὸν σύζυγον
βαθειά εἰς τὸν Κεράτιον!

Ὁ κ. ΚΟΣΜΑΣ

ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

Βρίσκω τὸν ἥλιο σκοτεινὸν, μαῦρα σὺν πίστα τ' ἄστρα,
τὸ ρόδο ἄνθος ταπεινὸν, τὸ κρίνο δίχως χάρι,
τῆς ἀνοιξίης τὴ γλοιοκατὰ κρῦου χειμῶνα γύμνια,
Καθε ἀπόκριτη ὁμορφιὰ ἀσύγκριτη ἀγγέλια.

Βρίσκω τὸ ἄσμα τ' ἀηδονίου χωρὶς καμμιὰ ἀρμονία.
Καθε ἀντίπαλο ἄγρο πικρὸ τοῦ γκιώνη κλάμμα,
Ὁνειρο πλάνο τῆ χαρὰ καὶ τὴν ἀγάπην φέρμα,
τὸ μῖσος παντοδυναμο καὶ τὴ ζωὴ μου βέρος...

Βόλος Α. Παπαγιάννης

ΠΡΟΒΛΕΨΑΙΣ ΕΙΣ Τὸ ΜΕΛΛΟΝ,

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Οἱ νησιῶται ἔταζον μυστικῶς εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον καὶ τὴν Εὐαγγελίστριαν τῆς Τήνου λαμπάδας καὶ ἀφ' ἐρωμάτα, οἱ δὲ γενναίωτεροι προσεπάθον διὰ βεβαιωμένων ἀπειρημάτων νὰ ἐπιδείξωσι ψυχραιμίαν καὶ ἀφοβίαν.

Αἱ κεφαλὴ κατεβιάσθησαν, αἱ ἀντλίας ἠτοιμάσθησαν, τὰ πρᾶγματα ἐστερεώθησαν καὶ οἱ σιδηροὶ καθέκταν ἐτέθησαν ἐπὶ τῶν ἀνοιγμάτων τῶν καθόδων.

Ἐκαστος τῶν ἀξιωματικῶν ἠτοχολεῖτο στερεῶνων τὸ μικρὸν οἰκοκυρεῖόν του, βιβλία, κομψοτεχνήματα, ἐνδύματα, εἰκόνας, ὅτι τέλος καλύπτει τοὺς στενοὺς τοίχους μιᾶς καμπίνης ναυτικοῦ.

Καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα τοῦ πλοίου ἐφαίνοντο προαισθανόμενα καὶ ὀφραίνόμενα εἰς τὸν ἀέρα κατὰ τὸ τρομακτικὸν καὶ ἀτύχητες.

ο ΝΟΥΜΑΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ—ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ—ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4
Ἀθῆναι 27 Φεβρουαρίου 1903.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

—*—*—*—

ΝΑ ΟΜΙΛΗΣΗ

Ὁ κ. Νάζος ἐπὶ τέλος καὶ νὰ μᾶς εἰπῇ παστρικά καὶ ξάστερα γιατί τὸν ἔφερε ἐδῶ τὸν κ. Τρουφφίε.

Ἐμεῖς ἔχομε πεποίθησιν ἀκούσαντων, στυριζομένην ἐπὶ τῆς μέχρι τοῦδε δόξσεως τοῦ κ. διευθυντοῦ τοῦ Ὁδείου, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐμελετήθη καλᾶπρὸν ἀποφασισθῆ, ἀπὸ τοῦ κ. Νάζος δὲν εἶνε ἀπὸ τοὺς ἐπιπολαίους ἐκείνους ἀνθρώπους ποῦ κἀμινουν πρᾶγματα στὸ βρόντο γιὰ νὰ προκαλέσουν θόρυβον καὶ νὰ γεννήσουν σκάνδαλα.

Ἐμεῖς ἔχομεν καὶ τὴν διακηρύττομεν, τὴν πεποίθησιν μας αὐτὴν, Ἄλλὰ δὲν πρόκειται γιὰ μᾶς. Πρόκειται γιὰ τὸν κόσμον, γιὰ τὸν πολλὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος δὲν ἔμπορεῖ νὰ τὸ χωνεύσῃ ὅτι καλλιτέχνης ἀγνοῶν τὴν γλῶσσαν μας καὶ ξένος καθολοκληρίαν πρὸς τὴν ψυχὴν μας καὶ πρὸς τὸ νοῦστό μας, θὰ κατορθώσῃ, ὅσον μάγος καὶ μέγας κ' ἂν εἶνε νὰ μορφώσῃ ἰδιοποιούς γιὰ Ἑλληνικὸν θέατρον.

Ὁ κ. Νάζος περιμένει νὰ μᾶς τὸ ἀποδείξῃ δι' ἔργων τὸ θαῦμα αὐτό. Ἄλλὰ δυστυχῶς ἡ Ρωμαϊκὴ ἀνυπομονησία δὲν περιμένει τὰ ἔργα. Ἀπαιτεῖ ὡς ἀπαραίτητον πρόλογον τῶν ἔργων, τὰ λόγια. Καὶ ὁ κ. Νάζος πρέπει νὰ ὁμιλήσῃ καὶ νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ τὸ μυστικόν,

πρέπει νὰ μᾶς πείσῃ, διότι εἶναι ἄδικον, μέγα ἄδικον, νὰ διασύρῃται τὸ Ὁδεῖον, ν' ἀμφισβητεῖται ἡ πανθομολογουμένη διοικητικὴ ἱκανότης τοῦ κ. Νάζου καὶ νὰ διακηρύττεται ὅτι ὁ κ. Τρουφφίε ἦλθεν ἐδῶ μόνον καὶ μόνον ὅπως δαπάναις τοῦ Ὁδείου θαυμάσῃ τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ... ἀκούσῃ τὸν ἀναβαλλόμενον.

Μὲ δύο λόγια τοῦ κ. Νάζου εἶμεθα ὑπερβέβαιοι πῶς ὅλα τὰ ἀπίλωτα στόματα θὰ βουβαλοῦν.

Φαντασθῆτε, ἀφ' οὗ εἶπαν ὅτι ἀπὸ κάποιον κύριον ποῦ μετέβη νὰ ἐγγραφῆ προχθὲς στὴν Δραματικὴν σχολὴν τοῦ Ὁδείου, ἐζητήθη ὡς μόνον προσὸν ἐγγραφῆς... ἡ γνώσις τῆς Γαλλικῆς!

Η ΕΥΘΑΡΗΣ

τοῦ κ. Κρετενίτη ἐπερωτήσις ἠμποροῦσε, ἔρονοθμεν, νὰ περάσῃ καὶ καθολοκληρίαν ἀπαρτήρητος.

Ἐπιβλέπον ἀντιλαθῶς περὶ τῆς Βασιλείας ὁ κ. Κούρσος. Καὶ τί μ' αὐτό; Αἱ θανίδες ἔπρεπε μόνον εἰς τοὺς Ἀθηναίους δρόμους νὰ ἐπιδειχθῶν καὶ νὰ δρᾶσούν, ὅχι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς;

Διατρέχει, βλέπετε, τὸ ἔθνος μας περίοδον θανιδοκρατίας, λόγοι δὲ, ὡς οἱ τοῦ κ. Κρετενίτη, ὅσον εὐθαρσείας καὶ ἂν χαρακτηρίζονται, δὲν πρέπει νὰ ξηπάξουν κανένα!

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ γλέντι δὲν θὰ σταματήσῃ ἔως ἐδῶ! Ἀκόμη δὲν ὁμιλῶνεν ὁ κ. Δεδίσης, οὔτε οἱ ἄλλοι εὐθαρσείας.

Τί κρίμα νὰ μὴ στειλῇ καὶ ὁ βόλος εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν ἐξ ἐπαγγέλματος φιλελεῖθερον ἀντιπρόσωπόν του!...

ΟΜΟΓΕΝΗΣ ΛΟΓΙΟΣ

ἐσχάτως ἐλθὼν ἀπὸ τὸ Παρίσι ὁμιλεῖ εἰς κῆποιον σκλήνι περὶ ὅσων εἶδε κ' ἐμελέτησε στὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσάν.

— Καὶ θὰ τὰ γράψετε αὐτά; τὸν ἐρωτᾷ μία κυρία.

- Πιθανόν!
- Ἑλληνιστί;
- Βεβαίωτατα!

— Τί κρίμα! Δὲν τὰ γράψετε Γαλλιστί... νὰ τὰ διαδῆσομε καὶ μεις;

Νὰ χρειάζονται καὶ σγόλια, φίλτατε κ. Παρ. Γιαννόπουλε;

Ὀλίγα ἔρηθες διαφυγοῦσαι ἔτρεξαν εἰς τὸ βέλος τοῦ ὑποφράγματος νὰ κρύψωσι τὰς κεφαλὰς των εἰς τὰς πρώτας τυχοῦσας ὀπάς καὶ ἡ γαλῆ τοῦ πλοίου ἤκούστο κάτωθεν μισοκρίζουσα νευρικῶς.

Ἐκ τοῦ θάθους τοῦ μηχανοστασίου οἱ λέβητες ἤσθηαινον, οἱ κύλινδροι ἀνεκινούοντο ἰλιγγιωδῶς καὶ ἡ ἐλιξ ἐπληρτε μετὰ κλονισμοῦ τὰ κύματα προσπαθοῦσα νὰ προτρέξῃ τοῦ κινδύνου.

Ὁ Ὀρέστης εἶχε κατέβη ἐντὸς τοῦ θαλαμῆκου του καὶ ἔμεινε πρὸ τοῦ μικροῦ γραφείου του μετὴν κεφαλὴν ἐντὸς τῶν χειρῶν.

Τί ἐσκέπτετο;... Τίποτε!

Εἰς τὴν γῆν ὅπου εἶχε γεννηθῆ, ἕνα γέροντα πατέρα εἶχε μόνον, ὅστις δὲν εἶχε ἢ μόνον αὐτόν.

Ἐν τούτοις ἐξέπληξῃ ὅτι εἰς τὸ βέλος τῆς ψυχῆς του κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν τοῦ κινδύνου δὲν εὗρεσκε ἄλλην ἀνάμνησιν καὶ ἄλλην συγκίνησιν, ἢ τῆς μακροῦνης φίλης του.

Ἐλαβε ἀνὰ χεῖρας τὰ δελτία τῆς, τὰ παρετήρησεν ἐπὶ μακρὸν, καὶ τ' ἀνέγνωσε πάλιν. εἶτα δὲ ἀπησχολημένος καὶ ρεμβάζων, ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ τυφῶνος!

* *

Ἦνε γνωστὴ ἡ παρατεταμένη αὐτὴ γαλῆν ἧτις προηγείται τῶν κυκλώνων εἰς τοὺς ὠκεανούς.

Ὅσοι κατὰ νὰ τρομάξῃ τὴν φύσιν, ὁ ἀὴρ παύει νὰ πνέῃ, ἡ θάλασσα ἀκίνηται, τὰ πτηνὰ φεύγουν ἐντρομα, τὰ ζῶα τρέφουν νὰ κρυφθοῦν, καὶ πᾶτα ἐμψυχος ζωὴ πῖττει ἐκ τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ τῆς νεκρῆς γαλῆνης.

Εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των πρωτοταξείδων ναυτῶν ὅλα ταῦτα ἐφαίνοντο ἀσήμαντα, ἡ σχετικὴ γαλῆνη τοὺς ἐνεθάρρυνε καὶ ἤρριξαν ἀταξίως ἐπὶ τοῦ κινδύνου καὶ συζητούντες κατὰ μικροὺς ὀμίλους ἐν μέσῳ τοῦ σκοτοῦς ἐπὶ τῶν σκινδίων τῆς πόρφας.

Ἐν τούτοις βαθμηδὸν ὁ αἶλος ἐγενεῖν ἀνυπόφορος, τὰ κύματα ἠνορθοῦντο ὀγκώδη καὶ ἔσευγον εἰς τὸν ἔριζοντα ταχύτατα, πελώρια δὲ μαῦρα νέφη παρήγγοντο ὡς διωκόμενα ὑπὸ ἀοράτου φρίκης ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ οὐρανοῦ.

Ἦνοι παγεροῦ τρομοῦ διέδραμεν ἀφῆνης τὴν ἀτμοσφαῖραν, οἱ αἰφνίδιαι συνστράξαν τὸ σύμπαν καὶ μία μακροῦνη καταθρόνιος βοὴ ἤκούσθη φθίνουσα καὶ διασπειρομένη εἰς τὸ κενόν.

Ἦτο ὁ Θάνατος ὅστις ὁμίλει.

Ἀστραπαλίως ὁ οὐρανὸς εἶχε καλυφθῆ καὶ σκοτισθῆ ἐντελῶς, τὰ κύματα ἀνιγέρθησαν λυσσαλέα καὶ βρονταὶ μακρονὰ ἤρριξαν ἀδικόπως κλονοῦσαι τὸν ἀέρα.

Πελοῖναι λήμψεις καὶ ἀστραπαὶ ἐκτάκτων σχηματισμῶν ἐπέγυσαν τὴν νεκρικὴν λήμψιν των φωτίζουσαι πενθίμως τοὺς ἐξαρισμούς καὶ τὰς φρενὰς κοιλότητος τῶν ἀνοιγομένων βαρέθρων, τὸ δὲ πλοῖον ἠνορθοῦτο καὶ κατέπιπτε ἀντιπαλίον ἀπειστικῶς καὶ τρίζον εἰς ὅλους τοὺς ἄρμούς του.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ιστορικώτατος ό όποιος άκούσθηκε από κάτω από τήν Έταιρίαν του Έλληνισμού.

— Ποιόν Μακεδονικόν του βγάζει τώρα ό κ. Καζάκης; Τόν τριακοστόν;

— "Α, μπά! Τήν Μακεδονίαν μάς τήν έδωσε παιά και τώρα θά βάλη πρόρη για τήν Άλβανία! Άπό Έδομάδα θάρχιση τούς Άλβανικούς του λόγους!...

ΠΟΣΟΝ ΑΠΛΟΙ

Ήσαν οι Θηβαίοι νάπευθυνθούν εις Πολιτικήν Πυθίαν διά νά μάθουν άν θά υποβόλλη ή όχι τό περι καταργήσεως τών νέων νομαρχιών νομοσχέδιον!

"Εχοντες συμφρον, έξ αντιζηλίαις πρός τήν Λεβαδείαν, νά καταργηθούν αι νέαι Νομαρχίαι συνέταξαν ψήφισμα και τό απέστειλαν εις τόν κ. Δηλιγιάννην, παρακαλούντες αυτόν νά μείνη άνένδοτος πρός πραγματοποίησιν τών πατριωτικών κτλ.

Και ό πονηρότατος Γορτύνης, παρακάμπτων έπιτηθείως τόν σκόπελον, τούς άπήντησεν ότι εύγνωμόως άπεδέχθη τάς εύχάς του Θηβαϊκού λαού, παρακαλών τήν έπιτροπήν νά μεταδώση εις αυτόν τάς ειλικρινείς προσήσεις του.

Και περί Νομαρχιών τίποτε!

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑΝ

δύο ακόμη έπαρχίαι, ή Τριγωνία και ή Καρδίτσα ίκανοποιήσαν τό Κορδόνι, έλεξασαι Δηλιγιαννικούς βουλευτάς, άνευ τής έλαχίστης έπεμβάσεως.

"Επέμβασιν μόνον ή Κυβέρνησις έκαμε, άκυρώσασα τάς προηγουμένας έκλογάς, με τήν πλήρη πεποίθησιν ότι οι νέοι βουλευτάι θά είνε ιδικοί της.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΟΣΟΝ

διατυμπανηθείσαν υπό τής Άστυνομίας ανακάλυψιν, σύλληψιν και έξόντωσιν τής μεγάλης λωποδυτικής συμμορίας, νέα πάλιν κλοπή διεδραματίσθη εντός τών Άθηνών, εις βάρος τών κ. κ. Ζάννου και Ρώς.

"Ικετεύομεν τόν κ. Γενήσερλην νά διατάξη τά όργανά του νά μήν ανακαλύψουν και άλλην λωποδυτικήν συμμορίαν, διά νά μή συμβή άμέσως και άλλη θρασυτέρα κλοπή.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— Είμεθα εις θέσιν, κ. Περγεγε, νά σας διαβεβαιώσωμεν με τόν έπισημότερον τρόπον ότι ό μόν κύριος που ώμίλησε περί συγχρόνου φιλολογικής ξηρασίας τίποτε άλλο από τά κριτικά άρθρα τών έφημερίδων και από τάς πενταλέπτους εκδόσεις δέν κατεδέχθη νά διαβίχη έως σήμερα, ό δέ άλλος κύριος ό όποιος έταμπουρώθηκε ύπισθεν μαζί κριτικής, ής τήν ποιμε κ' έτσι, έπιφυλλίδος περί Σουρή για νά άποκαλέση «κριτικά μανιτάρια» ποιητάς τής περιωπής του Παλαμά και λογίους τής περιωπής του Νιρβάνα, έγραψε μόνον και μόνον για νά δείξη τάχα πώς καταδιώκεται κι' αυτός από τούς νέους, ενώ είνε χρόνια και χρόνια τώρα που έλησημονήθηκε και από τούς γέροντας άκόμη. — κ. Δημήτρ. Μ... Τό συγχρητικώτατον άληθώς ποιήμά σας, ή μεγάλη λύπη δέν σας άφησε νά τό κάμψτε και καλλιτεχνικόν. Δέν περιάζει και άν δέν έημισυή. "Ο εύγενής σκοπός, ό όποιος σας τό ένέπνευσε, εκπληρούται πάντοτε. — Δέν βαρύνεσθε φιλάτατε Ρωμηέ, νά σκέπτεσθε τόσον μικρά πράγματα! Είτε πρωϊνός είνε ό κ. Δηλ. είτε έσπερινός τό ίδιο κάνει. "Αρκεί ότι τά έργα του είνε νικητερινά κατά τό πλείστον! — Νά και μία ώραία ιδέα του Λατκαράτου, ή όποια ήμπορεί νά εφαρμοσθή αξιόλογα εις εκείνα που μάς γράφετε, κ. Άναγία: "Όχλον δέν έννοώ άποκλειστικώς μόνον εκείνους που φορούνε σκούφια, άλλ' όλους εκείνους όπου, ή από κάτω από σκούφια ή από κάτω από καπέλλο, σκεπάζουν λίγο νού και πολλές προλήψεις. — Τό πρώτον δυστυχώς, κ. Β. Βασ., έγράθη, "Αν ήμπορείτε νά μάς στείλετε κανένα άλλο, συντομώτερον ήμωσ, εύχαριστως θά τό δημοσιεύσωμεν. — κ.κ. Γ. Καζανόβαν, Γ. Κολοσοϊκαν και Κωτάνωφ εις Πειραιά. Συνδρομαί έλήφθησαν. Εύχαριστούμεν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Τό τέταρτον τεύχος τής «Κριτικής», τό όποιον έξεδόθη προχθές, περιέχει τήν έπιστολήν, ή όποια απέστάλη εις τούς έπιστήμονας, λογίους και καλλιτέχνας μας περί του Βασ. Θεάτρου και τής Δραματικής του "Ωδείου Σχολής, τούς «Πατριούς και τί Πάτρια» του κ. Στεφάνου Ρκαμά, τούς ποιητάς μας: Ι. Γρυπάρης υπό του κ. Παύλου Νιρβάνα, τό τέλος τής Κριτικής του Ρώτσου Σεμενκόφσκη περί του Ζολζάμιν περιέργον κριτικήν χωρίς σύνορα και χωρίς συνέχειν του κ. Περικλ. Γιαννοπούλου, άνοικτιήν έπιστολήν διά τό "Ωδειον Άθηνών υπό του κ. Γ. Λάμπη και διαφόρους καλλιτεχτικές και φιλολογικές σημειώσεις.

— Περιεχόμενα του τελευταίου φύλλου τών «Παναθηναίων»: Ν. Έπισκοποπούλου, τό έργον του Ζολζά — Δάντη, "Η Κόλασις, ήτμα πέμπτον, μετάφρασις Γεωργίου Καλοσγούρου.— Α. Παπαδιαμάντη, "Η Φόνισσα, μυθιστόρημα, συνέχειν — Δ. Γρ. Καμπούρογλου. "Ο πρώτος έρρατμάς του Συντάγματος, Μία συμβολική τής Γ, Σεπτεμβρίου.— Α. Σ. Άρχαιολογία, σάτυρα. Αί έν Κρή-

τη άναγκαφαί, Άμερικανική άρχαιολ. Σχολή, Γαλλική άρχαιολ. Σχολή. — Διονυσίου Αιγιάου, Πολιτική Σελίς, Νικόλαος Μαυροκορδάτος. — Χάρη "Ημερινού, Λόγοι και άντιλογοι.

— Άγγέλεται ή έκδοσις τής «Άττικής» εικονογραφημένης έφημερίδος, έκδομένης κατά Κυριακήν, υπό τήν διεύθυνσιν του άνακτητού συναδέλφου και διεθυντού τής «Πανακοθήκης» κ. Δ. Καλογεροπούλου. Τό πρώτον φύλλον θά έκδοθή τήν προσεχή Κυριακήν.

ΙΕΡΑΡΧΙΑ

Μία μέρα, λέει ό μύθος, τά πάνω σκαλοπάτια τής σκάλας ήμίλησαν με περηφάνεια στά κάτω σκαλοπάτια και είπαν:

— Μή νομίζετε πώς αξίζετε όσο και 'μεις; Σεις είσθε βουτηγμένα στον βόρβορο και 'μεις είμαστε ψηλά, στον ελεύθερον άέρα. "Η φύσις έβαλε τήν ιεραρχίαν αυτήν τών βαθμίδων, ό χρόνος τήν καθίερωσε και είνε νόμιμος!

"Ενας φιλόσοφος που έδιόχαινε άπ' εκεί, άκουσε τά λόγια αυτά, έγέλασε και άναποδογύρισε τή σκάλα.

ΕΡ. ΧΑΤΙΝΕ

Δεκαπενθήμερον έπιστημονικόν και καλλιτεχνικόν περιοδικόν

Ίδρυται: Γ. ΑΞΙΩΤΗΣ και Γ. ΛΑΜΠΕΛΕΤ

Συνδρ. έτησία Δρ. 10 Εις τήν «Κριτικήν»
» έξάμηνος » 6 συνεργάζονται οι καλ-
» τρίμηνος » 4 λύτεροι λογι κ' έπι-
στήμονες, ιδικοί μας και ξένοι.

Διά τό έξωτερικόν
Συνδρ. έτησία φρ. χρ. 18 Διά πύσαν αίτησιν:
» έξάμηνος » 6 Διεύθυνση «Κριτικής» 1907

"Η «Κριτική» είνε τό εϋθινότερον τών μέχρι τούδε έκδοθέντων περιοδικών

Α ΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΑΣΤΥ., ΔΕΔΦΩΝ ΚΑΝΤΟΡΩΝ νθη—ζυτά—σπόροι ληθινός παράδειδος ΡΙΘ 20 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΔΗΛΩΣΙΣ Φύλλα περασμένα του «Νουμά» πωλούνται εις τό Κεντρικόν Πρακτορείον τών Έφημερίδων και εις τά κιάσκια τών πλατειών Συντάγματος Όμοιοίς, Έθνικής Τραπέζης και Βουλής.

"Όλοι οι του τάφου με δόντας συνστριγμένους και άκίνητοι εις τάς θέσεις των, έβλεπον σιωπηλοί και δι' άπλανούς οφθαλμού τούς τάφους όττινες ήνοίγοντο ενώπιόν των.

Τό ένστικτον του κινδύνου έφερε είδος άλλοφροσύνης εις τάς ψυχάς των και ένίστε γέλωτες νευρικοί άκούσιοι έφαίνοντο εις μερικά πρόσωπα.

Βροχή άπερίγραπτος, πυκνή, παχιά, άδικήπερατος, ήρχιτε πίπτουσα ως έξ άνεξαντήτων κρουστών, πελώρια δέ κύματα ήρχισαν είσβάλλοντα και πλημμυρούντα τό κατάστρωμα του πλοίου.

"Ο "Ορέτης είχε θέσει έντός του έσωτερικού θυλακίου τάς ίεράς του άναμνήσεις και άκίνητος εις τήν θέσιν του συνεκέντρου τήν προσοχήν του εις τόν χειρισμόν. Δέν ήθελε ν' άποβάνη χωρίς τών άνακτητών που κειμηλίων. Τό γλυκύ αυτό ύνερον είχε βυκακλίση τήν ζωήν του και ήδύνη τάς σκέψεις του τόσους μήνας τώρα και δέν ήθελε πλέον νά τό άποχωρισθί!

"Ίσως τα ένέωρθε και ως τρυφερόν φυλακτόν εις τήν ώσαν του κινδύνου ως ήχιον λείψνου έν μέση τής μελανής εκείνης νυκτός τής όποιας δέν έγνωρίζε άν θά έβλεπε τήν ήμέραν.

Κρατούμενος διά τών συνεστασμένων δακτύλων του από τών σιδηρών θρηγκών τής γαρούας με τόν οφθαλμόν άπενή και τόν νούν προσηλωμένον εις τό έργον του, έψι-

θύριζε άκουσίως μίαν λέξιν ήτις ήρχετο άτυναισθήτως εις τό άκρον των χειλέων του.

— Ρόζα... Ρόζα...

Δις ή τρις υπό τήν άκατάχτητον περιστροφικήν κίνησιν των στοιχείων ή υπό τό βίρος γιγαντιαίων όγκων ύδατος τό καταδρομικόν έκλινε και έκινδύνευσε νά μή άνεγερθί πλέον, άλλ' ή στίβαρά διεύθυντις του οίκου τό έσωσε.

Αί μορφαί εκελεύριζον και τά σώματα είχον βραχί μέγροι μυελού όπτάων, μεθ' όλα τά άδιάβροχα άτινα εις ούδέν ίσχυον. "Ήτο δέ άπειρογράφως πένθιμον τό θέαμα του πλοίου εκείνου έν μέση τής παραφοσύνης των στοιχείων κρατυρομένου άκατασχετίως εις τό άγνωστον και τό είμαρμένον.

Βρονταί, κερωνοί και ούρλιακμοί άπάσις άντήχουν πανταχόθεν και έν μέση τής συντελείας αυτής μία άλλη βοή ήκούετο παχρά και εύκρινετέτρα παρερχομένη μακρόθεν εις τό βίθος του όρίζοντος.

"Όσοι ήκουσαν τήν φοβεράν αυτήν φωνήν δέν θά τήν λητημονήσαν πλέον.

Και έν μέση του πυκνού σκότους και τής άπειλής, όπότεν έβρανε ή άπειλή αυτή, κάτι άγνωστον και συγκεχυμένον παρήρχετο.

Τά νερά, οι ζόφοι και τά ύδατα άπετέλουν έν σύνολον συνεσκατισμένον και άδικήπεραστον εκ κυμάτων ούρανομή-

κων συστρεφομένων περί έαυτά, στροβίλων λυσταλέου άέρος και πρωτογεννοός βροχής.

"Ήσοι ότι ήδυνήθησαν οι καθηλωμένοι οφθαλμοί των ναυτών του Έλληνικού καταδρομικού νά διακρίνουν έν μέση του πυκνού ζόφου και των έκτυρωτικών άστραπών αίτινες έδεικνυον τό μαύρον φάντασμα νά παρέρχεται μακράν εις τόν όρίζοντα

"Όταν μετά τρεις ήμέρας τό λευκόν καταδρομικόν έν άταξί και με πολλά ζύλινα παραρτήματα τεθραυσμένα ή έλλείποντα είσήρχετο εις τάς Άπόρας ό λιμήν παρίστα οίκτρον θέαμα.

"Η θάλασσα είχεν είταρμήσει εις μέγα διάστημα πρός τήν ξηράν, κατακλύσασα τήν παραλίαν ναυγία έπέπλεον πανταχόθεν πλείστα ίστισφόρα και άτμόπλοια έκειντο επί τής άκτής πλαγίως ύποκύψαντα, πολλά οίκια είχον καταπέσει, φωτίζαί είχον καταστραφή και οι άνθρωποι έπληνώντο άπελιπιμένοι μεταξύ των έρείπιων και των καταστραφέντων πραγμάτων των.

Οι ναυταί σταυροκοπούμενοι έδοξάζον τόν Θεόν διά τήν σωτηρίαν των και ήρχιζαν τήν τακτοποίησιν και έπισκευήν των έφθαρμένων μερών του πλοίου.

"Ακόμη εις διάπλους έσκέποντο και είσήρχοντο εις τήν Μεσόγειον.

(άκολουθεί)

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΓΙΑΔΙΑΣ

Ο ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΣ

Στο θεό μου Γ. Μωρνάτη.

- Απόκριμα!
Το λιβάκι
Με λυώνει, τάν καρδί...
- Τίγρεις σου,
'Η κόρη σου
'Στο λέει, δεν μπορεί...
- Σάν μάγισσα,
'Ερράγισα
Του Χρόνου το σταμνί:
Δέν μάγγιζε
Πού έστράγγιζε
'Η Μνήμη μου ή στερνή...
- Προσπέρασε
Κ' έγέλασε...
Γερνάει ποτέ ή καρδιά;
- Μαράθηκε
Ξεράθηκε
Στά πάγη του Βορριά...
Κι' απόκριμα!
Το λιβάκι
Με λυώνει, τάν καρδί.
- Μαράθηκες,
Ξεράθηκες
Κ' έκάζει, σάν τή κλαρί!

Σπέστες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΘΗ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ

Μία φορά τή νύχτα, τή Θεοφάνεια τή νύχτα, σ'
μιά στιγμή χροιά μυστήριο, άνοιγουν οι άφρανοι
κι' όποιος προστάσει τότε να ζητήσει ό,τι θέλει, θα
τάποχτησθ αυτό ποί θέλει...
'Ο λόγος τού ποιητή είναι σάν ένας μυστικός σφ-
ραγισμός τή νύχτα τή Θεοφάνεια. Πάντα χαρίζει θεία
χαρίσματα. Όμως πρέπει κανείς όχι να προ-
φτάσει για να ζητήσει, πρέπει να φτάσει ν' άποχτή-
σθ τή μάτια εκείνα που έανοίγουν τού ποιητή τή
χαρίσματα, και τή χέρια εκείνα που θα μπορούσεν
ν' απλώνωνται προς τή χαρίσματα και δικά τους να

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΖΩΗ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ

'Από βραδιά εξεσκονίστηκαν τή ροζή, και ό κύρ
Χρήστος έρόντισε να πλύνη πάλι με μανζιλά αυτόν τόν
αναθεματισμένο λαιμό τού πανταλονιού του. 'Η δεσποινίδα
παραινέθηκε πώς τή φουστάνι της άφ' ότου τή έμάκρυνε
έγινε δίχρωμο άλλ' ή κυρία Πολυζένη, ή μητέρα της,
της άντέταξε με άκαταγώνιστη λογική πώς αυτά τή πράγ-
ματα δεν γίνονται δια μιάς και να παρακαλή μόνον να
είνε καλά ό πατέρας της. Τό μεσημέρι κακόφραγαν' ό κύρ
Χρήστος είχε ακόμη όρεξι να εξακολουθήσθ τή γευμά του
άλλ' ή κυρία Πολυζένη έπηρε άπ' έμπρός του τή πιάνο
φωνάζουσα:
- 'Ελα, καμμένε Χρήστο, μιά έβράδυσε!...
'Επί τέλους ξεκίνησαν' ή κόρη στή μέση, δεξιά και
άριστερά οι γονείς της' ό κύρ Χρήστος έπροπορεύετο άλλά
αύτηρχα! παρατηρήσεις της κ. Πολυζένης τόν έκαναν να
υποχωρήσθ. Είχαν όλοι τή ύφος σοβαρό και έπερπατού-
σαν κωμαρωτά με μιά προσποιητή άφέλεια ή όποια μόλις
κατώρθωνε να κρύβθ τήν μεγάλη συγκίνηση των, που τούς
παρέλυσε τή γόνατα σάν έπληγίασαν στήν πλατεία και είδαν
τή πλήθος να άνεθεκατεβαίνθ υπό τούς ήγους της μουσι-

τή κάνουν. 'Επειτα ό ποιητής μιά δίνει πάντα κάτι
άπό τήν αιώνιαν αλήθεια που είναι για τόν αιώνιον
άνθρωπο' όχι από τήν αλήθεια που έτυχε να θέλου-
με' άλλ' από τήν αλήθεια που πρέπει να θέλου-
με. Μπρεϊ να τή σδύσαμε κάποιο φώς' ή μπρεϊ να
μη μιάς ήρθε ακόμα αυτό τή φώς. 'Ο ποιητής πάντα
με τή φώς αυτό θα μιάς φωτίσθ. Γ' αυτό και ό λό-
γος του όσο από τή περασμένα κι' άν μιάς έρχεται,
ποτέ δεν είναι παλιωμένος, πάντα καινούριος είναι' και
πάντα, όσο κι' άν τήχη να παραξενέψθ, έχει κάτι τι
ταιριαστό, κάτι τι έπικαιρο, κάτι «της τελευταίας
ώρας», όα να είπούμε' γιατί μιλεί προς τόν παντο-
τεινό τόν άνθρωπο, που ή ύψια του δεν αλλάζει.

Δέν ξέρω γιατί τή στοχασμύ αυτό μου τόν έ-
πνυσε μέσα μου τή γράμμα τού Σολωμού τή ανέκδο-
τον ως τώρα, από τή 1833 προς τόν πιντή Τερ-
τζίτη' τή πύρε ψάχνοντας κάποια χειρόγραφα στή
Ζάκυνθο ό κ. Α. Σ. Μάτεσις' ιταλικά γραμμένο τή
έβαλε στή γλώσσα μας, και τή έδωκε και τυπωθηκε
στα 'Παναθήναια'.

Κάνεις νομίζει πώς κάτι ιος ρεπόρτερ διορίστηκε
και πήγε στήν τάφο τ' ή Σολωμού, όπως θα πύγαινε
στό σπίτι του, και πήρε μ' εκείνον συνέντευξη για
μερικά ζητήματα που τώρα ίσα ίσα συγκινούν—ά-
διάφορο άν στοχαστικά ή ήλιθια—τούς κύκλους έ-
κείνους τών ανθρώπων, και στήν κόσμο τή δική μας,
που ζητάνε να ζήσουν «ούκ έπ' άρτω μόνη». Και
τί είπε, κι' από τή βάση τού τάφου του, ό άθάνα-
τος, όπως πάντα τή έλεγε, είτε σε στίχους, είτε
σε πεζύ, μετροπόμενα, λακωνικά, πλαστικά και όα να
φιλαργιρεύονταν να τή βγάλθ από τή θησαυροφυλά-
κειο της μεγάλης Σιωπής.

Και πρώτα πρώτα τή κορυφαίο ζήτημα, τή γλωσ-
σικό:

'Δια τήν γλώσσα πύγαινε εκείνο που λέγει ό
Μακιαβέλλος δι' όλους τούς θεμούς τών ανθρώπων,
ότι ή μόνη σωτηρία σε κάθε διάθο, άν είναι ή έπι-
στροφή στις άρχές. Οι διδάσκαλοι της 'Ελλάδος γυ-
ρίζουν πολύ στίσω. Αυτό δεν είναι επιστροφή στις
άρχές. Χαίρομαι να πύρνωται για ξεκίνημα τή δη-
μοτικά τραγούδια...»

Χρόνια έστερ' από τή Σολωμό ό μέγας γερμανός
διδάσκαλος Κούρτις, πρόδρομος τού Κρουμπάχερ,
τήν ιδίαν ιδέα, με άλλα λόγια, ξανάφρασε προς
τούς «διδασκάλους της 'Ελλάδος» που θυμιάζαν
τή σοφία του, όταν έγραφε κάπου για τήν καθιε-
ρωμένη γλώσσα της, για τήν καθαρεύουσα: «Λεί-
πει από τή γλώσσα που γράφετε τή νερό που βρο-
σίζει και ζωντανεύει, τή νερό τή χυμένο από τή
σπλάχνα τού λαού».

Και σ' έναν άλλο κύκλον ιδεών, χρόνια έστερ'
άπό τή Σολωμό, ό κοσμ' ξάκουστος Βάγγερ όταν ά-
γωνίζονταν τή μουσικό Δρίμα να πλάσθ στή Μίθου
τή θεμέλια, τόν ιδίο λόγο πέταξε κατά τών διδασκα-
λων τού καιρού του, όταν είπε τήν Όπερα «τεχνη-
τό είδος, που δε βγήκεν από τή σπλάχνα τού λαού».
Προς τή αιώνιας 'Αρχές, αί princeipi, που είναι σάν
τές Μπότερες τού Γκαίτε, πύγαινε κι' αυτός να γυ-
ρίσθ τή Μουσική.

Και να γιατί ή γλώσσα «των διδασκάλων της
'Ελλάδος» που «γυρίζουν πολύ στίσω» είναι γλώσσα
Βαβέλεια και γλώσσα άπου σκοτώνει τόν πολιτι-
σμό της 'Ελλάδος».

'Όμως δεν είναι μόνο τή ζήτημα της γλώσσας.
Είνε, όμοια κορυφαίο και μέγα, όμοια παρεξηγη-
μένο και παραστρατισμένο, και τή ζήτημα της
Τέχνης.

Βέβαια. Τή δημοτικά τραγούδια πρέπει να περ-
νωνται για ξεκίνημα, Δέν πρέπει ό ποιητής να
κολλιέται άπάνω τους όα στρείδι' πρέπει κανείς να

κής' έκκαμν πρώτα μιά βόλτα από τόν δρόμο και ήταν
φανερό πώς τούς έλειπε τή θάρρος για να μπουν τή πλα-
τεία και ν' ανακατωθούν κι' αυτοί με τόν κόσμο. 'Ο κύρ
Χρήστος κατακίτρινος εκύτταζε τήν συμβία του στα μάτια
που τούλανε νόημα σάν να τούλεγε «έμπρός λοιπόν τί
κάθεσαι».

- Λοιπόν τί λές; - έρώτητην ήλιθίως εκείνος—θά
πύμε μέσα; Τήν ώρα εκείνη κάποιος φίλος του μέτρε από
τήν πλατεία τόν διέκρινε και τόν έχαίρεται' τότε ό κύρ
Χρήστος έπηρε θάρρος, έμάζεψε όλες τές δυνάμεις του και
ώρμησε προς τή έμπρός. 'Η συγκίνησι τούς είχε παρλύ-
σει και μετά σε κείνο τόν κόσμο τούς ήταν αδύνατα να
περπατήσουν' έπρεπε να καθήσουν σε τραπέζι' άλλες συγ-
κινήσεις' τή τραπέζια ήταν πικραμένα' έπερπατούσαν ζα-
λισμένοι ανάμεσα στους στήλους των τραπέζιων, δύο φο-
ρές έσκόνταψαν και παρ' όλίγο ή κυρία Πολυζένη να άνα-
ποδογυρίσθ έα τραπέζι με όλα τή ποτήρια και τή μου-
κάλες που ήσαν επάνω. 'Επί τέλους βρήκαν κι' αυτοί θέσι
και ό κύρ Χρήστος έχτύπησε δυνατά με τή μαστούνι του
επάνω στή τραπέζι, εκθάλλων στεναγμών άνακουφίσεως.
'Ενα παιδί έφάνηκε.

- Τι θά πύρετε, κύριοι;
- Τι έχετε; έρώτησε με άγριο σχεδόν ύφος ό κύρ
Χρήστος.
- Πάστα κοπεγγάγη, πάστα φιστίκι, μήλο, σοκκο-
λάτα, βανίλια!... ό κύρ Χρήστος έσκέφθηκε λίγο.

φτυλάνεται άπάνω τους όα μάτι. 'Οχι να σέρνεται
άπό εκείνα, στα χαμένα, άλλα να τή σέρνθ προς
τήν ψυχή του, και να τή μεταχειρίζεται σάν τή πιό
κατάλληλα όργανα για τή ξεσκέπασθ της ψυχής
του. Πάρτε της κλέφτικης γλώσσας, τήν αίσια, τήν
άρετή, τή δύναμη' (και πώς μπορείν αυτά να ξε-
χωριστούν από τή γραμματική της;) όμως δεν
είστε υπ' κρεωμένοι να δεθίτε χεροπόδαρα και στο
έφος της γλώσσας αυτής. Τού ποιητή τή έργο δεν
είνε να σταματήσθ στήν μέσην τού δημοτικού
τραγουδιού' μη τήν όρμή του πύρνωτας από τή
τραγούδι τούτο, «να έψωθ ή κατακόρυφα», όπως ύ-
ψώνεται ό κορυθαίολος από τή γή προς τή αιθέρια.
'Τό έθνος ζητεί από μιάς τή θησαυρό της διανοίας
μας της ατομικής, ένδυμένο έθνικά». 'Εθνικός
ποιητής σ' ένα έθνος είναι όχι εκείνος που διάλεξε
για θέμα τού έργου τήν τή ιστορικά ή τή κοινωνικά
ίσεόδη τού τόπου τ' υ, άλλ' εκείνος που κατορθώνει
βαθεία, άλόθα να τή θρηγίξθ τή ιδεόδη αυτή με
τή θρηγίξθ της ατομικής του ψυχής. Και ή ψυχή
για νύχη κάποιαν ατομικήν άξια, δε μπορεί παρύ
δυνατή και βαθιά κι' αυτή να είναι στή ενεργεία
της τόν κύκλο. Δέ φτάνει ζ' υπίν να μελετάτε τή
δημοτικά τραγούδια, να γράφετε τή δημοτικά, να
πύρνετε θέματα πατριωτικά, και να διαλαλείτε τή
πάτριά. 'Αν έφτανεν αυτά, ό έθνικός μας ποιητής
θα ήταν ό κ. Αντωνιάδης, και ό μέγας πεζογράφος
μας ό κ. Βουτυράς. Χρειάζεται ψυχή, που να ξεχω-
ρίζθ, σάν κάποια πιόσωπα, που τή βλέπετε, και
όα έντυπώνονται άξέχαστα.

Και ή ψυχή αυτή πρέπει να δείχνεται έλεύθερη
και άνεμπόδιση. Γιατί άλλωστώς, νοθεύεται, και
άδυνατίζει. «Πρόσθε, γράφοντας να μη φορέσθ τή
μυτικέτια». Τή μυτικέτια είναι ή ρητορική και ή
άνιλικρίνεια.

Κ' έπρεπεν από τή βάση τού τάφου να άκουσθ ή
άλλη μιά φορά ή φωνή τού ποιητή για να ψυδιέθ
σταυτιά μας τήν αιώνιαν αλήθειαν, τόνον άλογόλο-
γα, και τόσο ζωγραφιστά!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Γιατί τάχα ή ύγεια να μην είναι τόνον κολλητική ό-
σον ή ασθένεια, εις όλας τές περιστάσεις και δι' εις τή
γούστο; 'Η μάλλον ύπάρχουν επόδημια ύγείας;

Τό στερεό πράγμα που έργεται σ' ένα καλόν συγγρα-
φέα και ή ήθη νία' εκείνος που τήν έχει, δεν είναι ποτέ
καλός συγγραφέας. Τή ευγενέστερα όλοα της κούρας είναι
ίστην, μέχρις ου δυνήθουν να επαναπαυθούν επί των νι-
κών των.

Σκελετοί στιγματισμένοι, είναι οι συγγραφείς οι όποιοι
άναπληροσθιν ό,τι τούς λείπει από σάρκα, με τεχνικούς
χρωματισμούς.

'Εφ' όσον τή πνεύμα γίνεται εύθυμον και έχει πεποι-
θησιν εις έκαστό, επί τούτου τόν άνθρωπος ξεμαθαίνει τόν
θρομβώθ γέλωτα.

ΦΡ. ΝΙΤΣΕ

- 'Εγεις κουρέτο;
Τό παιδί τόν εκύτταζε στα μάτια.
- Όχι κύριε.
- Φέρε με από ένα λουκούμι.
Τό παιδί έφυγε πύροντας, και ένω ή κύρ Χρήστος έ-
στρεψε ένα πινέρο, τή βλέμμα της κυρίας Πολυζένης
προσπαθούσε να άνακαλύψθ ποιους είχαν κοντά των στα
διπλανά τραπέζια' και σάν είδε εκεί δίπλα των τόν καλ-
λίτερο κόσμο συγκινήθηκε. 'Αλλά έστενοχωρήτο τσομερά
έκει. 'Ενόμιζε πώς όλα τή μάτια ήσαν καρφωμένα επάνω
της, ή καρέκλα δεν τήν χωρούσε και δεν ήξερε πώς να
καθίγθ' μερικοί νέοι εκεί κοντά σ' ένα τραπέζι εκουθεν-
τιάζαν δυνατά' θά ήταν φοιτητα' ή ήλα κολλήρα, παντε-
λόνια κολέ και κοντά, λουστρινάκια, γάντια' έγελοούσαν,
έχαλούσαν τόν κόσμο με τής φωνές τους. 'Η κυρία Πολυ-
ζένη έστράγγιζε και τούς είδε «μωρέ άδιακρισία» έμουρ-
μούρισε. 'Ενας από τήν παρέα έρώτησε τί παίζει ή μου-
σική' ένας άλλος έσηκώθηκε τότε και πήγε να ιδθ' όταν
έγύρισε:
- Γουαράνι! είπε από μακριά.
'Αλλ' ό κύρ Χρήστος δεν εκατάλαβε, και έσφυσε στή
κυρία Πολυζένη έρωτώντας:
- Τι γουοούνι λέει αυτός;
'Η κυρία Πολυζένη έσεισε τούς ώμους.
- Ξέρω και γώ
'Η μουσική τούς έφάνετο ροικτή' δεν έχώνουσαν κι

ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑΙ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΡΕΪΤ

Μία φυσιογνομία υπερόχως γλυκεία, εξόχως συμπαθής, τέλειος τύπου Ευρωπαίου, ο υιός του σεβαστού Διευθυντού της Έθνικης Τραπεζής, διαψεύδει την επικρατούσαν εσφαλμένη πρόληψιν, ότι ή λευκή κόμη και το βήρος των ετών είναι τα εφόδια παντός σοφού. Νέος ακόμη, διαπρεπή κατέχει θέσιν εν τη χορεία των συναδέλφων του ο γλυκός και άβρως και μειλίχιος Καθηγητής του Διεθνούς και Συνταγματικού Δικαίου εν τῷ Έθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Θά τον εῦρητε εἰς ὅλα τὰ κέντρα τοῦ κόσμου, θά τὸν συναντήσητε εἰς τὴν δειροστοιχείαν, παντοῦ τέλος ὅπου κανεὶς ἀρῆνων τὸ βαρὺ τοῦ σπουδαστηρίου περιβάλλον ζητεῖ μίαν τέρψιν ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ τὴν ζώην.

Εἶνε πρό παντός ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, νοῦς βαθύς ἄμα καὶ πρακτικός.

Καὶ ἀνέρχεται τὴν ἑδρὰν τοῦ Πανεπιστημίου ὅπως ἀναπτύξη καὶ διδάξη τὰ περίπλοκα τοῦ Διεθνούς καὶ Συνταγματικού Δικαίου ζητήματα καθιστῶν αὐτὰ τερπνά καὶ ἐπαγωγά, παρά τὴν ζηρότητα ἐνίστη τῶν θεμάτων, ὅτε δὲ παραιτῶν ἐπὶ στιγμὴν τὰς capitulations καὶ τὸ περὶ τοῦ ἐν Χάγῃ συνεδρίου, ἀναβραβεῖ τὸ βῆμα τοῦ «Παρνασσού» ὅπως ἐκτυλίξη θέματα πρωτότυπα καὶ τερπνά ὡς τὸ «περὶ λογίων διπλωμάτων» τοῦ ὁποίου ἡ γέννησις ὀφείλεται εἰς τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ κ. Βλάχου.

Καὶ ἐδείχθη ὄντως ἀμίμητος εἰς τὴν πρωτότυπον αὐτὴν διάλεξίν του καὶ ἀπεκαλύφθη οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ τὸν διπλωμάτην ὁ κρυπτόμενος λόγιος. Καὶ εἶναι τόσον εὐχάριστοι αὐταὶ αἱ ἀποκαλύψεις!

«Ἡ ἐπιστήμη ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ φύσει εὐγενεστεράς παρά ἡ ποιήσις. Αἱ ἐπιστημονικαὶ φύσεις πρέπει νὰ εἶνε ἀπλοῦστεραι, νὰ παρασύρωνται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν δόξαν» λέγει ὁ μέγας φιλόσοφος Νίτσε.

Καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν ἔχει ὡς βᾶσιν τῆς ἐργασίας

αὐτὰ τὰ παιδαρέλια ποῦ σοῦ εἰδείχον ἕναν ἐνθουσιασμὸν παρακολουθούντα τὸ κομμάτι μὲ τὸ σφύριγμα γιὰ νὰ δείξουν βέβαια πῶς ξέρουν ἀπὸ κόμο. Ὅτι τὸ τέλος στενοχωρήθηκα· κόντεθαι νὰ κουραθούν ἀπὸ τὸν κρότο ποῦ ἔκαναν τὰ ἔργα· ὁ κύρ Χρῆστος ἐπρότεινε νὰ φύγουν, τὸ ἤθελε καὶ ἡ κυρία Πολυζένη ἀλλ' ἔλα ποῦ ντρέπονταν τὸν κόσμον· πῶς νὰ σηκωθούν, πῶς νὰ περῖσσουν μετὰ ἀπὸ τόσα τραπέζια· ἐξήτοῦσαν εὐκαιρία νὰ ξεφύγουν τὴν φυλακισμένον· νᾶκανε τοῦλάχιστο κανεὶς ἄλλος ἀρχὴ ἡ κυρία Πολυζένη ἦταν φοιτητὴ μετανοημένη. Ἄξια ἡ μουσικὴ ἐσταματήθη καὶ μετὰ μικρὸ διάλειμμα ἄρχισε νὰ παίξη κλαματικόν· οἱ φοιτητὴ ἐξεδήλωσαν τὴν δυσανεξίαν των μὲ ἕνα μορφασμὸ· ἀλλ' ὁ κύρ Χρῆστος ἔβω φρενῶν ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν:

— Ἔτσι ντὲ ζωντόβολα! ἐφώνησε, ἀποπεινόμενος πρὸς τοὺς μουσικούς, ἐνῶ ἡ κυρία Πολυζένη ἐβρυχάτο:

— Χρῆστο!... Χρῆστο!...

(Σπάρτη)

Κώστας Παροθέτης

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ, ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις

Διευθυντής: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γραφεῖον: Ὁδὸς Πινακῶν 22 Α.
Εἰκόνες ἐξόχων καλλιτεχνῶν

του τῆς ἐπιστημονικῆς ὁ μετρίοφρων καθηγητῆς τοῦ Διεθνούς Δικαίου·

Ἀπὸ ἐτῶν εὐδοκίμως διδάσκει—διαδεχθεὶς τὸν σεβαστὸν τοῦ πατέρα—τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, μὴ ἀρκοῦμενος εἰς τὴν ξηρὰν ἐπιστημονικὴν ἐρμηνείαν, ἀλλὰ ποικίλων καὶ καθιστῶν ἐπαγωγῶν τὸν κλάδον τοῦτον τοῦ Δικαίου. Καὶ δὲν θέλει νὰ ἐπιδείκνυται, νὰ ρεκλαμάρεται, ἀλλ' ἀφῆνει μόνην τὴν ἐργασίαν του ὅπως τὸν ἀναδεικνύη καὶ θέτει οὕτω τὴν σφραγίδα τῆς ἀληθοῦς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ δικαίου σεβασμοῦ.

Ἀπὸ ἐνὸς δὲ ἔτους ἀνετέθη εἰς τὸν σεβαστὸν καθηγητὴν, ὡς δικαία ἐκτίμησις τῆς καρποφόρου καὶ ἐποφελοῦς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐργασίας του, ἡ διδασκαλία τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου. Καὶ ἐν αὐτῇ δὲ ἀνεφάνη ἀντάξιον τοῦ προκατόχου του, ἐπιδεικνύων ἐμβρίθειαν καὶ ἐπιστημονικότητα σπανίαν.

**

Ἴσως αἱ γραμμαὶ αὐταὶ οὐδ' ἀμυδρὰν κᾶν εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς παρέχουσιν, ἀλλ' ἀφ' ἐνὸς ὁ χῶρος τοῦ φιλάτου «Νουμά», ἀφ' ἑτέρου ὁ φόβος μήπως προσκρούσωμεν εἰς τὴν ἐγνωσμένην μετριοπροσοῦνην τοῦ σεβαστοῦ καθηγητοῦ, μᾶς ἀναγκάζει νὰ θέσωμεν πέρας εἰς τὴν ἑρῶν καὶ ἀσθενῆ αὐτοῦ σκιαγραφίαν Ἀρκεὶ τελευτῶντες νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς τὴν πλειάδα τῶν Καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς, καίτοι ὁ νεώτερος, ἐν τούτοις ἀπέκτησεν οὐ μόνον τὴν ἐκτίμησιν τῶν συναδέλφων του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς σπουδαζούσης νεολαίας.

Διότι καὶ αὐτὴ ἡ ἐμφορὸς γλυκύτης καὶ ἡ εὐλικρινὴς ἀφέλεια προσδίδουν κᾶτι τι τὸ ἀγαπητὸν εἰς τὸν γελαστὸν καὶ ἀβρὸν τοῦ Διεθνούς Δικαίου καθηγητὴν, καὶ προκαλοῦν τὴν εὐλικρινῆ πάντων ἐκτίμησιν.

Κώστας Κουροφύλας

ΑΠΟ ΤΗΝ "ΛΗΚΥΘΟΝ."

Ἀμέριμνοι ἐφερόμεθα εἰς τὴ δῖσι τοῖ ὄνειρον
Ποῦ ἡ θύελλα τριγύρω μας βογγοῖσε,
Κι' ὅμοια ἡ καρδιά μου τῶν βουνῶν, τὸν κεραυνὸ τοῦ ἀπαίρου
Σ' τὰ βάθη τῆς αἰχμῆλωτο τραβοῖσε.

Θωρούσαμε τοὺς ἀστραπὲς νὰ σχίζουν τὸν αἰθέρα
Μ' ἕνα πικρὸ χαμόγελο εἰς τὸ στόμα,
Καὶ τῆς καρδιᾶς μου τοὺς παλμοὺς βαθεῖα μέρ' τὸν ἀγέρα
Τοὺς ἦκουσε, ποῦ ἀντήχαγαν ἀκόμα.

Μὰ τώρα, ποῦ σὺν ὄνειρον ἀβρὸ σὲ τραγουδῶ
Σὺν φάντασμα εἰς τὰ μάτια μου διαβαίνεις,
Ὡρα καλή, γιὰτ' ἂν κέγῳ δὲν ξέρω ποῦ θὰ πάω
Ἄχ, οὔτε σὺ δὲν ξέρεις ποῦ πηγαίνεις!

ΠΕΤΡΟΣ ΖΗΤΟΥΝΙΑΤΗΣ

Ἡ Κοινὴ Γνώμη

Ο ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΕΡΟΣ

Φίλατε,

Οἱ ἡμέτεροι θεατρολόγοι, καὶ ἰδίως οἱ αὐτοδημιουργοῦντες φιλολογικὴν ἐντότητα ἐπὶ μιᾶς κουτσομεταφρασούλας ἐκ τοῦ Παλλικοῦ, σχίζουν κάθε τόσο τὰ ροῦγά τους κατὰ τῆς ρωμαϊκῆς κριτικῆς, μὴ ἀναγνωρίζοντες εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα νὰ κρίνη τὸ ἔργον των!

Τώρα ποῦ ἔχομεν ἐδῶ ἕνα Παρισινὸν καλλιτέχνην, τὸν κ. Τρουφιέ, δὲν τὸν παρακαλοῦμεν γονυκλινωθῆ νὰ ἀναλάβῃ νὰ κρίνη αὐτοῦς, ἀφοῦ εἶναι καὶ ὁ κατάλληλότερος νὰ ἐννοήσῃ τὰ Ἑλληνικὰ τους, τὰ ὅποια παίρνουμεν ἡμεῖς οἱ ἄξεστοι Ρωμιοὶ ὅταν τ' ἀκούμε στὸ θέατρον, ὡς Γαλλικά· Ἐπὶ τέλους, δόξα τῷ Θεῷ, νὰ ποῦ εὐρέθηκε κ' ἕνας κατάλληλος κριτῆς διὰ τοὺς αἰωνίως παραπενομένους αὐτοὺς κυρίους.

Δέξασθε κτλ.

Σαρλευνίδης

ΑΡΜΟΔΙΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΡΜΟΔΙΟΙ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Νουμά»
Ἐξ ἀφορμῆς ἐνὸς ἀρθροῦ τῆς «Κριτικῆς» περὶ

τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν ἤρχισαν νὰ ναναταράσσωνται οἱ λιμνάζοντες φιλολογικοὶ μας κύκλοι καὶ νὰ ναναδίδουν ἀναθυμιάσεις, ὅχι καὶ πολὺ ὑγιεινάς, ἀποκρυσταλλομενάς εἰς ἀφορισμοὺς περὶ τῶν προσόντων, δι' ὧν πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς ἐφοδιασμένος διὰ νὰ κρίνη τὰ ἔργα των.

Οἱ λιμνάζοντες αὐτοὶ κύριοι ἀπαιτοῦν προσόντα μόνον ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔχουν τὸ θράσος νὰ μὴ τοὺς θαυμάζουν καὶ νὰ μὴ τοὺς ἀναγνωρίζουν ὡς τηλαυγεῖς ἀστῆρας τοῦ παγκοσμίου Φιλολογικοῦ στερεώματος. Κριτικὸς δὲ πρώτης γραμμῆς εἶνε κατὰ τὴν ἰδέαν των, καὶ ὁ τελευταῖος ρεπόρτερ ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος, ὅταν πέφτη μπροῦμητα καὶ προσκυνάει τὰ εἰδῶλα αὐτὰ τῆς Τέχνης, τῶν ὁποίων τὰ βᾶθρα ἤρχισαν κάπως νὰ κλονίζωνται ἀπὸ τὴν εὐσυνειδήτην κριτικὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία γίνεται ἀπὸ τινος κ' ἐδῶ καὶ προσπαθεῖ νὰ κουρελιάσῃ μερικὲς φιλολογικὲς ἐτικέτες.

Ἐχουν δίκαιον οἱ ἄνθρωποι νὰ τρέμουν καὶ νὰ ὑβρίζουν. Ὑπερασπίζονται τὸ σίτι τους τὸ ὅποιον ἔκτισαν ἐπὶ τῆς ἄμμου καὶ τὸ ὅποιον ὁ βορρᾶς τῆς εὐσυνειδήσιας ἀπειλεῖ νὰ παρασύρῃ καὶ νὰ τὸ σωριάσῃ εἰς τὴν τάφρον τοῦ ἀλληλοθουμασμοῦ.

Ἄκριτος

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΔΙΑ ΤΟ 1902

Η ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ ΣΤΡΕΪΤ Η ΔΟΞΗΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

[Κατά την συγκροτηθείσαν γενικήν συνέλευσιν των μετόχων της Έθνικης Τραπεζης υπεβλήθη ο απολογισμός αυτής κατά το 1902. Τοῦ ἀπολογισμοῦ προηγεῖται εἰσήγησις τοῦ διοικητοῦ κ. Στρέϊτ, παρέχουσα ὡς ἐν κατόπτωρ τὴν εἰκόνα τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζης κατά τὸ 1902 καὶ διδούσα ἀκριβῆ ἐκθεσιν τῆς κινήσεως αὐτῆς κατά τὸ λήξαν ἔτος. Τὴν ἐκθεσιν ταύτην περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Έθν. Τραπεζης ἐθεωρήσαμεν δι' ἑπείπε νὰ θέσωμεν ὀλόκληρον ὑπ' ὄψιν τῶν ἀναγινωστῶν μας ὡς τὴν σαφετέραν καὶ φωτεινότεραν ἀπεικόνισιν τῆς κινήσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ἰδρύματος τῆς χώρας].

Κύριοι Μέτοχοι

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἑμετέρην ἐγκρίσιν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς Έθνικης Τραπεζης κατά τὸ λήξαν ἔτος 1902, προτάσων κατὰ τὸ εἰωθὸς πληροφορίας τινῶν καὶ παρατηρήσεις σχετιζομένων πρὸς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦτον.

Τὸ μεταλλικὸν ἀποταμίευμα ἡμῶν, περιλαμβανόμενον ἐν τοῖς δυοῖς μερίσι τοῦ «Ταμείου» καὶ τῶν ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν, ἔχει κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ὡς ἐξῆς :

Ταμεῖα (Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ Ὑποκαταστημάτων) εἰς ἀργυρον (μετ' ἀκριβείων τοῦ χρυσοῦ) φρ. 932,940.85

Ἐξωτερικοὶ λογαριασμοὶ, ἀντίτιμον μεταλλικοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ μερὶς παρίσταται ἐν τῷ ἰσολογισμῷ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια διὰ δραχμὰς 17,533,766 καὶ 35]οο.

Κατὰ τὴν παρὰ πόδας, ἐν σελ. 8 ἀνάλυσιν, τὸ ἐν λόγῳ εἰς χρυσὸν διαθέσιμον ποσόν, μετ' ἀκριβείων τῶν εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ὄψιν ὀφειλομένων κατὰ διαφόρους μερίδας τοῦ θητικῆς ὅ (καὶ ἐξαιρέσει τοῦ ἐν τῷ ταμείῳ ἀργύρου, ὃν φέρωμεν εἰς τὸ ἄρτιον) ἀντιπροσωπεύει φρ. 11,226,035.— βραχυλόνα δι' ἐπικατταλλαγῆς δρ. 6.017,647,35.

Ἡ ἐπικατταλλαγὴ αὕτη ἀντιστοιχεῖ πρὸς δραχμὰς 053,60 κατὰ φράγκον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος ὁ διαθέσιμος ἡμῶν χρυσὸς ἐμειώθη κατὰ τ, εἰ καὶ οὐχὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τριῶν ἑκατομ. καὶ πλέον, ἅτινα κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος διετέθησαν διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ τιμήματος τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ κτημάτων I. Στεφανόβικ Σκυλίτση καὶ τὴν συμμετοχὴν τῆς Έθν. Τραπεζης εἰς τὸ δημόσιον δάνειον τῶν ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων.

Σήμερον τὸ διαθέσιμον ποσὸν τοῦ ἑμετέρου χρυσοῦ τυγχάνει κυζημένον ἰδίω: συνεπείᾳ πωλήσεων τῶν 2,750 ὀμολογιῶν τοῦ δανείου κεφαλαιώσεως, αἱ ὁ-

τι ἐν τῷ ἀπολογισμῷ τῆς 31 Δεκεμβρίου.

Προκειμένου τοῦ λόγου περὶ τῶν ἡμετέρων κεφαλαίων εἰς χρυσὸν σημειούμεν ἐτι τηροῦμεν πρὸς τοῦτοῖς παρὰ τῆς Τραπεζης τῆς Ἀγγλίας καὶ κατὰ μικρὸν ἀριθμὸν παρὰ τοῖς κυρίοις Ρότσιλδ καὶ Γίοις τοῦ Λονδίνου ὀμολογίας τοῦ ἡγγημένου ὑπὸ τριῶν μεγάλων Δυνάμεων ἑλληνικοῦ δανείου τοῦ 1898, ὧν τὸ φέρον εἰς τὸ ἄρτιον, ἐλεύθερον ἐπικατταλλαγῆς καὶ εἰς ἡν τιμὴν ἀνελάθομεν αὐτὰς παρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου ἀνέρχεται εἰς φρ. 22,084,700.—

Ἐκ τούτων ὀμολογίας ἀξίας 14,800,000 φρ. χρ. ὀφειλομένην διαρκούσης τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νὰ τηρῶμεν ἐν καταθέσει.

Ἐκτὸς τούτων ἔχομεν διαθέσιμους ὀμολογίας εἰς χρυσὸν ἑλληνικῶν δανείων φερομένας ἐν τῷ ἐνεργητικῷ μετ' ἐπικατταλλαγῆς πρὸς 0,50 περίπου κατὰ φράγκον, ὡς εὐρίσκετε ἐν τῇ παρὰ πόδας ἀναλύσει (σελίς 47) φρ. 2,426,700.—

(καὶ ἐξ ὧν ἕκτοτε ἐπωλήθησαν αἱ ὀμολογίαι τοῦ δανείου κεφαλαιώσεως, τοῦ ἀντιτίμου μετενεχθέντος εἰς τὴν μερίδα διαθέσιμου χρυσοῦ, καθ' ἃ ἀνωτέρω εἰπομεν, ἐν ἐξωτερικοῖς λογαριασμοῖς).

Παρὰ τὰ ἀνωτέρω μέσα τῆς Έθνικης Τραπεζης εἰς χρυσὸν, ἔπρχουσιν ἐν διαφόροις μερίσι τοῦ ἐνεργητικοῦ διάφοροι ἀξίαι μετοχῶν καὶ ὀμολογιῶν εἰς χρυσὸν φερομένων μετ' ἐπικατταλλαγῆς πρὸς δρ. 0,50 περίπου (σελ. 45 καὶ 50) φρ. 1.518,578.—

Ὀμοῦ φρ. 38,188,953.85

Ὀμολογίαι δημοσίων δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, ἀποτελοῦσαι ἀξίαν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, τῶν ὀμολογιῶν φερομένων εἰς τὸ ἄρτιον :

Ἡνοποιημένου δανείου τοῦ 1898 Δρ. 31,303,900.—

Δανείου πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Πύργου-Μελιγιάζ 414,400.—

Δρ. 31,718,300.—

Κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος, ὡς βλέπετε ἐν τοῖς καθέκαστα, ἐπῆλθε μείωσις τῆς σχετικῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ μερίδος κατὰ δρ. 2,467,190 προερχομένη ἐκ τῆς πωλήσεως ὀμολογιῶν τῶν ἐν λόγῳ δανείων.

Κυκλοφορία τραπεζικῶν γραμματίων

α') Ἡ μὲν κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ἐκ τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δανείου παρίσταται ἐν τέλει τοῦ ὑπολόγου ἔτους εἰς δρ. 69,778,575.47. Σημειωτέον, ὅτι ἐν ταύταις περιέχεται καὶ ἡ κυκλοφορία διὰ λισμῶν τοῦ Κράτους ἐκ τῆς συγχωνευθείσης ἐν τῇ Τραπεζῇ ἡμῶν Τραπεζης Ἡπειροθεσσαλικῆς. Ἀφ' ἑτέρου ἡ διὰ τῆς Ἰονικῆς Τραπεζης κυκλοφορία ἐξ ὀμοίου δανείου τοῦ Κράτους ἐπ' ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἐξέλιπεν ἐξοφληθέντος τοῦ κυβερνητικοῦ δανείου συνεπείᾳ ἐνικουσίων ἀποσβέσεων ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ νόμου τοῦ 1898 περὶ Διεθνούς Ἐλέγχου.

Ἐπομένως τὸ ἀνωτέρω σημειούμενον ποσὸν δρ. 69,778,575.47 πλέον δρ. 18 ἑκατ. εἰς κεραματικὰ γραμμάτια παριστῶσι τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας χρέους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια—τοῦ εἰς χρυσὸν ἐπ' ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας χρέους τοῦ Κρά-

1898, ὡς γνωρίζετε. εἰς ὀμολογίας τοῦ ἡγγημένου εἰς χρυσὸν δανείου τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1898 2 1)2 ο]ο.

β') Ἡ κυκλοφορία τῆς Έθνικης Τραπεζης δι' ἴδιον λισμὸν κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος ἀνῆλθεν εἰς δρ. 64,480,554.69 κατὰ Σεπτέμβριον κατ' ἀνώτατον ὄρον, καὶ εἰς δρ. 48,233,159.77 κατ' Ἰούλιον κατὰ κατώτατον ὄρον, καὶ κατὰ μέσον ὄρον εἰς δραχ. 56,005,944.69.

Ἀλλὰ τὸ ποσὸν ταῦτο περισσῶς κυκλοφορίαν, καθ' ἃ καὶ ἄλλοτε εἰπομεν ἀνωτέρων τῆς πραγματικῆς, διότι ἔχονεν διαρκῶς ἐν τοῖς Ταμείοις κεραματικὰ γραμμάτια καὶ τραπεζικὰ τῆς Ἰονικῆς Τραπεζης, ἃ ἴδονα μεθὰ νὰ διαθέτωμεν ἀντὶ ἡμετέρων τραπεζικῶν γραμματίων εἰς πληρωμας.

Ὅτως ἐν τέλει τοῦ ὑπολόγου ἔτους παρίσταται ἐν τῇ οὐκείᾳ μερίδι τοῦ ἰσολογισμοῦ κυκλοφορήσαντα διὰ λισμῶν τῆς Τραπεζης τραπεζικὰ γραμμάτια δρ. 64,430.885,26

Ἀλλὰ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰχομεν ἐν τοῖς ταμείοις τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζης καὶ κεραματικὰ γραμμάτια » 7,061,667.—

Ὅθεν περιορίζεται τὸ

ποσὸν εἰς δρ. 57,369,218.26

Σημειωτέον, ὅτι ἡ κυκλοφορία αὕτη, ἄλλως τε ἀποτελοῦσα περίπου τὸν ἀνώτατον ὄρον κυκλοφορίας τοῦ ὑπολόγου ἔτους, ἀπέχει ἀκόμη κατὰ ὀκτώ περίπου ἑκατομμύρια τοῦ ἀνωτάτου νομίμου ὄρου.

Ἔργασια ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐργασίας ταύτης κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος παρίσταται διὰ τῶν ἐξῆς ἀριθμῶν, παριστῶντων τὴν ἐπ' αὐτῆς κίνησιν τῆς μερίδος τῶν ἐξωτερ. λισμῶν.

Καθ' ἃ ἐν τοῖς καθέκαστα σημειοῦται, ἡ μερὶς αὕτη φέρει εἰς χρέωσιν ὀλίγον ποσόν δρ. 173,838,044.51 καὶ εἰς πίστωσιν » 167,816,581.47

ἡ ὅλη κίνησις δρ. 346,654,625.98 ἴση πρὸς τὴν τοῦ προηγούμενου ἔτους.

Ἡ δὲ ἐπικατταλγὴ κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος ἀνῆλθε κατὰ φράγκον κατ' ἀνώτατον ὄρον εἰς δρ. 0,67 1)2, κατὰ κατώτατον ὄρον εἰς δρ. 0,57, 1)2, καὶ κατὰ μέσον ὄρον εἰς δρ. 0,62 1)2. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παρελθόν ἔτος ὁ μὲν κατώτατος ὄρος τῆς ἐπικατταλλαγῆς εἶναι περίπου ὁ αὐτὸς—ὁ δὲ ἀνώτατος κατὰ 4 1)2 ἑκατοστὰ χαμηλότερος—ἦτοι ὁ κματισμὸς τῆς τιμῆς τῆς ἐπικατταλλαγῆς ὑπῆρξεν ἐπαισθητῶς μικρότερος, ἐπικισθητῶς δὲ κατώτερος καὶ ὁ μέσος ὄρος τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος.

1901 165,8

1902 162,5

ἦτοι ἐλάσσων κατὰ λεπτὰ 3,3

Ἡ μερὶς τῶν ἀτόκων καταθέσεων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια παρίσταται ἐν τέλει τοῦ ὑπολόγου ἡλαττωμένη, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος. Ἀλλ' ἡ κατ' ὄλον τὸ ἔτος κίνησις τῆς μερίδος παρίσταται οὐσιωδῶς μείζων τῆς τοῦ ἔτους 1901.

1901 καταθ. καὶ ἀποδ. δρ. 153,823,850.55

1902 » » » 200,073,943.02

Διαφορὰ Δρ. 46,250,092.47

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς κινήσεως ἀποδοτέκων πρωτίστως εἰς τὴν εἰσγωγὴν τῆς ἐργασίας τῶν καταθέσεων εἰς ἀνοικτὸν λισμὸν ἐπὶ συλψηρισμῷ μετὰ τῶν πελατῶν (giro conto).

Ἡ μερὶς τῶν ἐμπορικῶν προεξοφλήσεων παρίσταται ἐν τέλει τοῦ ἔτους μετὰ τῶν καθυστερήσεων διὰ δραχ. 24,599,858.32.

Κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος παρίσταται αὕτη εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους διὰ δρ. 25,171,505.70.

Αἱ κατ' ὄλον τὸ ὑπόλογον ἔτος προεξοφλήσεις ἀνῆλθεν εἰς δρ. 104,189,758.80.

Ἐκ τούτων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ εἰς δρ. 49,379,704.10, ἐνῶ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος αἱ κατ' ὄλον τὸ ἔτος προεξο-

Εξ ὧν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ εἰς δραχ. 56,357,586.75.

Ἡ παρουσιαζομένη ἐλάττωσις, ἡ ὁποία ἐπῆλθεν ἐν ταῖς προεξοφλήσεσιν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἦν κατὰ τὴν περυσινὴν ἐπὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ εἰσῆλθον προεβλέπομεν εἶναι ἴσως σύμπτωμα μᾶλλον εὐχρηστον περιουλλογῆς, εἰς ἡν ἐκρίναμεν ἐνδεδειγμένον νὰ συντελέσωμεν καὶ ἡμεῖς, καθ' ὃ ἐκδοτικῆ Τράπεζα διὰ τῆς κατὰ 1)2 0)0 ὑψώσεως τοῦ τόκου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐργασιῶν (προεξοφλήσεων καὶ ἐπὶ ἐνεχύρω δανείων).

Δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ ἐνεχύρω χρηματοογραφῶν καὶ ἐπὶ ἐνεχύρω ἐμπορευμάτων δανείων καὶ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν καὶ κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος περιστάσεων αὐξήσιν τινα, ἥτις κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 1.800.000 περίπου.

Ἡ κίνησις κεφαλαίων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ εἰς τραπεζικὰ γράμματα ἀνῆλθε κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος εἰς Δρ. 155,465,411.77

κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος εἶχεν ἀνέλθει εἰς Δρ. 153.105.598.02

Τὰ ἐπὶ ὑποθήκη, ἀπλᾶ, χρεωλυτικὰ καὶ εἰς ἀνοικτῶν λισμῶν δάνεια ἀνῆλθον, ὡς παρατηρεῖτε κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος εἰς δραχ. 50.346.619.37.

ἔσχομεν δηλονότι αὐξήσιν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατὰ 1 1 2 περίπου ἑκατομμύριον ἀντιθέτως δὲ ἡ ἐπὶ τῶν δανείων τούτων καθυστέρησις τόκων ἀπὸ δραχμῶν 2.470.710 ἐμειώθη εἰς Δρ. 2.038.229.93

ἀποτελοῦσα ὡς ἑγγιστα 4 1/4 0 0 ἐπὶ τῶν δανεισμένων κεφαλαίων Δρ. 48,308,389.14

Ἐκ τῶν κεφαλαίων ἐν τούτοις τούτων ποσὸν Δρ. 28,780,981.43 ἦτοι κατὰ τι πλέον τῶν 3)5 τυχάνει ἀνευ καθυστέρησεως τόκων

ἐπὶ ἐπίρου δὲ ποσοῦ κεφαλαίων Δρ. 4,070.069.69 καθυστεροῦνται ἐν ὄλφ Δρ. 109,364.39, ἦτοι ἐλάχιστον ποσοστὸν ἐκ τοῦ ἐτησίου τόκου.

Ὅθεν ἡ ὑπόλοιπος ἐκ τῆς σημειωθείσης καθυστέρησεως βάρυνει τὸ ὑπόλοιπον τῶν κεφαλ. ἐκ Δρ. 15,457,338.32

κατ' ἀναλογίαν προσεγγίζουσιν τὸ 1)2 1)2 0)0 Δρ. 48,308,389.44

Ἐκ τούτων τυχάνουσι κεχορηγημένα ἐν Ἀθήναις Δρ. 19,731.661.11

Ἐν Πειραιεὶ » 4,739,327.66

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι » 23,837,400.67

» 48.308,389.44

Ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐξ ὧν ἀποκλιζονται κτήματα, τὰ δάνεια ταῦτα δικαιροῦνται εἰς ἀσφαλιζόμενα κεφάλαια δι' ἀστικῶν κτημάτων 30,252,847

ἐπ' ὧν ὀφείλονται μετὰ τόκων 31,179,021

δι' ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν ἐπ' ὧν ὀφείλονται μετὰ τόκων 7,933,045

δι' ἀγροτικῶν μόνον (α) ἐπ' ὧν ὀφείλονται μετὰ τόκων 9,391,376

καὶ ἐν Ἀρτῇ ἐπ' ἑγγυήσεσι τοῦ Κράτους 9,891,667

(α) Ἐξ ὧν ἐπὶ σταφιδιπέλων μόνον 1,093,318, ἐπ' ὧν ὀφείλονται μετὰ τόκων 1,158,022.

δι' ἀγροτικῶν 731,121 ἐπ' ὧν ὀφείλονται μετὰ τόκων 821,740

48,308,389 50,346,619

Κατὰ περιφερείας δὲ ἔχουσιν ὡς ἐξῆς :

1) Ἐπὶ ἀστικῶν κτημάτων : Κεντρικοῦ κεφ. 17,154,555

Ἐπὶ τῶν Πειρ. » 4,656,411

Ἐπὶ τῶν Ἑλλ. » 8,441,881

30,252,847 ὀφειλῆ

17,613,368 κελ. τόκος περίπου 2,7 0)0

4,744,920 » » 1,9 0)0

8,815,733 » » 4,1 0)0

31,179,021 κελ. τόκος περίπου 5 0)0

872,445 » » 0 0)0

38,200 » » 0 0)0

7,543,536 » » 6,7 0)0

7,933,045 ὀφειλῆ

1,911,247 τόκος 9,4 0)0

44,714 » » 0 0)0

7,935,706 » » 4,4 0)0

9,891,667 τόκος 12,4 0)0

50,346,619

731,121 ὀφειλῆ

48,308,389

9,391,376 ὀφειλῆ

321,740

9,891,667

50,346,619

9,891,667

9,891,667

9,891,667

9,891,667

Τραπ. Ἡπειρωθεσσαλίας Δρ. 1,185,684,50

Ἡ μερίς αὕτη κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου παρουσιάζει τὴν μείζονα αὕτη: ἀνάπτωξιν, διότι κατὰ τὸ φθινόπωρον ἐπέρχονται αἱ ἐσοδαί καὶ ἐπομένως πολλαὶ ἐπιστροφαὶ μερικαὶ ἢ ὀλικαὶ τῶν δανεισθέντων χρημάτων.

Ἐν τῷ ἔλει λοιπὸν Ἰουνίου, ὡς βλέπετε ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τῆς Αἰ: ἐξαμηνίας τοῦ ὑπολόγου ἔτους, αἱ χορηγήσεις μετὰ τῶν καθυστερήσεων ἀνῆλθον εἰς Δρ. 16,524,129,37

Ἄλλ' εἰ παριστῶντες τὴν μερίδα κατὰ τὰ τέλη ἑκατέρας τῶν δύο ἐξαμηνιῶν ἀριθμοὶ δὲν ἀποτελοῦσι τὰ κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος τυχάνοντα κεχορηγημένα γεωργικὰ δάνεια διότι ταῦτα ἐκ τοῦ ποσοσμοῦ αὐτῶν εἰσι διαρκείας βραχυτέρας τοῦ ἔτους.

Καθ' ὅσον τὸ ὑπόλογον ἔτος εἰς γεωργ. δάνεια ἐτυχονήσθησαν εἰς Δρ. 28,846,361,05

Πλέον καθυστερήσεις ἐκ τῆς τοῦ ὑπολόγου ἔτους Δρ. 3,757,844.75

Πλέον μετενεχθεῖσαι ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς καθυστερήσεις: ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

Ἄλλ' εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ 543,645.45

που 3)4 0)0.

Προσπαθούμεν ήδη κατά τὸ αὐτὸ σύστημα νὰ ρυθίσωμεν τὴν ἐργασίαν καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐφ' ὧν τούτο εἶνε δυνατόν. Συνέπεια δὲ ἐπιτυχίας ἐν τούτῳ ἔθελεν ἀπεβῆ λύσις ἀπλή καὶ ἀνάλογος τῶν περιστάσεων τῶν δυσχερειῶν, τῶν ἀντιτασσόμενων ἐκ τῆς ἠλαττωμένης οἰκονομικῆς πίστεως εἰς τὰς ἐπικουρικές τῆ γεωργίας τραπεζικάς ἐργασίας.

Ἀπὸ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ προνομίου τῆς ἡμετέρας Τραπεζῆς ἐν αἰ. ἐπαρχίαις ἡ τάως Τράπεζα προνομιοῦχος Ἡπειροθεσσαλίας ἐπέκτεινε τὸ προνόμιον αὐτῆς, παρῆλθε περίπου τριετία. Ἐν ταῖς εἰρημέναις ἐπαρχίαις διὰ τὰς ἄνω ὑποκαταστημάτων Βόλου, Λαρίσης, Τρικάλων καὶ Ἄρτης ἡ προνομιοῦχος Τράπεζα Ἡπειροθεσσαλίας εἶχε διατεθειμένον καὶ ἀελάβουεν διὰ τῆς συγχωνεύσεως παρ' αὐτῆς εἰς προεξοφλήσεις, γεωργικὰς χορηγήσεις, ἐνυπόθηκα δάνεια καὶ δάνεια πρὸς δήμευς καὶ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ποσὸν δραχ. 8,800,000. Ἐκ τούτων ὑπελογίσθησαν ὡς ἐπισφιλῆ κατά τὴν συγχώνευσιν δραχ. 2,000,000, ἀπ' ὧν, ὡς ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς βλέπετε, ἠγάγομεν δρ. 2,000,000 εἰς εἰδικὸν ἀποθεματικὸν προνοίον.

Ἐκτετε ἐν μέρει κατὰ τὴν συγχώνευσιν συνεψηφίσταμεν ζημίαις ἐκκαθαρισμένας ἐν τῷ ἐνεργητικῷ διὰ μειώσεως τούτου, ἐν μέρει δὲ ἐν τῷ τριετεί ἕκαστε χρόνῳ ἀπεσβέσαμεν βεβαιωθεῖσας ζημίας, χωρὶς νὰ θίξωμεν τὸ ἐν λόγῳ ἀποθεματικόν. Κατὰ συνέπειαν ἐν ὅλῳ ἀπεσβέσθησαν δραχ. 880,000.

Οὕτω τὸ παραληφθὲν παρὰ τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας ποσὸν ἐμειώθη κατωτέρω τῶν δρ. 8,000,000.

Κατὰ δὲ τὸν ἰσολογισμὸν τῆς δευτέρας ἐξαμηνίας τοῦ ὑπολόγου ἔτους, ὡς βεβαιώθη ἐκ τῆς παρὰ πόδας ἀναλύσεως τῶν καθ' ἕκαστα, εἴμεν διατεθειμένα ἐν Θεσσαλίᾳ, τῇ προσθήκῃ πέμπτου ὑποκαταστήματος ἐν Καρδίτῃ, τρία ἔτη, ἀφ' ἧς ἐκεῖ ἐκτεθαμέθα τὸ προνόμιον κυκλοφορίας (διαρκύση: τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ποσοῦ δραχ. 5,000,000) ἐν ὅλῳ εἰς προεξοφλήσεις, γεωργικὰς χορηγήσεις, δάνεια καὶ ἀντικτοῦ, λ)τμοῦς ἐπ' ἐνεχίρω τίτλων καὶ ἐμπορευμάτων καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ, δάνεια ἀπλὰ καὶ χρεωλυτικά ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ εἰς δάνεια πρὸς λιμένας καὶ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δραχμάς 16,349,041.—

Ἡ μερὶς τῶν ἐντόκων παρ' ἡμῖν πολυετῶν καταθέσεων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ὑπολόγου ἔτους, παρίσταται ἀνερχομένη εἰς κεφάλαιον ἐκ δρ. 55,161,730.87 ἐνῶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ προηγούμενου ἔτους ἀνέρχεται εἰς δρ. 48,660,730.32 ἧτὶ παρίσταται ἠὺξήμενη κατὰ περίπου δρ. 6,500,000.

Ἐνδιαφέρον ὡς χαρακτηριστικὸν τῆς ἰδιαζούσης θέσεως, ἢ ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα κατέχει οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐν ὅλοκληρῷ τῇ Ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ, εἰς δὲ ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταθέσεων, δρ. 55,000,000 δρ. 31,000,000 περίπου ἀνήκουσιν εἰς ἰδρύματα οἰκονομικὰς ὀφειλάς, καὶ τὰ πλεῖστα εὐαγγῆ, ὧν καὶ πολλάκις ὀνατίζεται ἡμῖν ἡ ἐπιβλέψις τῆς διαθέσεως.

Κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος χυρόναμεν τὸν κύκλον τῶν καταθέσεων τούτων δι' ὧν τροφοδοτεῖται ὁ ἡμέτερος κλάδος τῆς κτηματικῆς πίστεως, κανονίσαντες καὶ παραδοχὴν ἐντόκων καταθέσεων εἰς χρυσὸν καὶ εἰς χρυσὸν ὑπηρετούμενων.

Τὸ ἡμέτερον Ταμεῖον τῶν τίτλων παρίσταται κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος περιλαμβάον ἐκτὸς μεγάλου μέρους τῆς περιουσίας εἰς χρηματίζουσα τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς ἀξία: δρ. 45,157,116.— ἄλλοτερίας ἀξίας ἐκ φράγκων καὶ δραχ. » 167,427,656—

Ομοῦ » 212,584,772.— Καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἄλλοτερίων ἀξίων πάλιν κεφάλαιον δρ. 23 ἑκατομμυρίων περι-

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναφερόμεθα εἰς τοὺς συννημένους ἰσολογισμοὺς καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν πρὸς πόδας λεπτομερεῖς ἀναλύσεις.

Πρὶν ἢ ἐώσωμεν, πέρασ εἰς τὴν ἡμετέραν εἰσήγησιν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ἑμῖν, ὅτι κατὰ τὴν εἰκοστὴν τρίτην Μαρτίου τοῦ λήξαντος ἔτους, ἡμέραν τῆς δευτέρας, συνεδρίασας τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Τραπεζῆς καὶ μετὰ τὴν κρούσιν τῆς λήξεως τῆς συνελεύσεως, ἐτελέθη ἐν τῇ σιτοῦ τοῦ καταστήματος ἡ προαγγελθεῖσα Ἑμῖν Ἱεροτελεστία ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἐξηκονταετίας ἀπὸ τῆς συστάσεως καὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς: τῆς Ἑλλάδος.

Μετ' ἐγκαρδίου χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ὀφίλομεν νὰ μνησθῶμεν τῆς ἐξέχου τιμῆς τῆς ἐπιδαψιλευθείσης: τῇ τε Τραπεζῇ καὶ τοῖς Μετόχοις, ὡς καὶ τῇ Διοικήσει καὶ τῷ προσωπικῷ Αὐτῆς διὰ τῆς κατὰ τὴν Ἱεροτελεστίαν ταύτην παρουσίας τῶν Α. Α. Μ. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης μετὰ τῶν Α. Α. Β. Β. Γ. Γ. τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας καὶ τῶν πριγκηπίων Νικολάου καὶ Ἀδριάνου.

Τὰ Ὑψηλὰ πρόσωπα μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος μετὰ τὴν Ἱεροτελεστίαν εὐρησθησάντα, ἂν ἐπισκεφθῶσιν ἐν λεπτομερεῖς τὸ Κατάστημα.

Ἡ πολυμία: αὐτῆ ἐνδείξει Ὑψηλῆς εὐνοίας: θέλει μὲν ἐλθῆσιν ὡς εἰς πάντας: τοὺς περὶ τὴν ἡμετέραν Τράπεζαν.

Ἐπίσης ἐτίμωσαν ἡμᾶς διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶ οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, πλείστοι ἐκ τῶν κ. κ. πρεσβείων καὶ ἐπιτετραμμένων παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Πολιτείᾳ καὶ ἄλλα μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐλέγχου μετὰ τινῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, πλείστοι τῶν κ. κ. βουλευτῶν, ὁ κ. νομάρχης Ἀττικῆς καὶ ὁ κ. δήμαρχος Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὁ κ. δήμαρχος Πειραιῶς μετὰ ἐπιτροπῆς τοῦ δήμ. συμβουλίου, ἀντιπρόσωποι τοῦ κ. δημάρχου καὶ τοῦ δήμ. συμβουλίου Πατρῶν καὶ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους, αἱ στρατιωτικαὶ, δικητικαὶ καὶ δικαστικαὶ ἀρχαὶ τῆς πρωτεύουσας μετὰ πλείστον ἄλλων τῶν ἐν τέλει, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἡ δικαιοῦσα τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν Ἐπιτροπῆ, οἱ ἐκπροσωποῦντες τὰς διοικήσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι σιδηροδρόμων καὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπεργίων δημοσίων προσόδων, ὁ κ. Γενικός Διευθυντής καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις Συμβούλιον τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς οἱ ἐκπροσωποῦντες τὰ ἐν Ἀθήναις ἀγαθοεργὰ κατὰστήματα, οἱ προϊτάμενοι τῶν ἐν Ἀθήναις Τραπεζῶν καὶ τραπεζικῶν καταστημάτων, πλείστοι τῶν κ. κ. βιομηχανῶν καὶ ἐμπόρων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιῷ συντεχνῶν, καὶ πλείστα μέλη διακεκριμένα τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Ὁ χοροστατῶν Ἱεράρχης δι' εὐσεβῶν λέξεων ἐπεκαλέσθη τὴν προστασίαν τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ τῆς Δυναστείας καὶ τῆς Πατριδος καὶ τέλος ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου ἰδρύματος.

Ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς εὐρησθη νὰ ἐκδηλώσῃ δι' ἐκφράσεων λίαν τιμητικῶν τὴν εὐαρέσκειαν τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ σεμνῇ καὶ σώφρονι ἐν πικρῇ χρόνῳ διοικήσει τῆς Τραπεζῆς, δι' ἧς αὕτη ἐκτῆσατο ἀνέκαθεν οἰκονομικὴν πίστιν καὶ ἠθικὴν ἐμπιστοσύνην πλήρη παρὰ τὸ Κράτει καὶ τῷ τόπῳ, ὡς καὶ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ καὶ οὐδέποτε ἐπιζητησάσης συμφέροντα μὴ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας καὶ κοινωνίας, πρὸς ἃ: καίποτε προθύμως ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν της. Μετ' ὃ ὁ κ. πρόεδρος τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων ἐξέθεσε διὰ λέξεων ἐλαρχῶν ἐν βραχίᾳ ἱστορικῇ ἀναδρομῇ τὴν χρησιμότητα καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς: πρὸς τὸν Τόπον καὶ τὸ Κράτος, ἐκδηλώσας ἀτίον τοῦ

φήμως τῶν προκατόχων ἐν τῇ Διοικήσει αὐτῇ.

Ὁ ἡμέτερος Διοικητὴς ἐξ ὀνόματος τοῦ Συμβουλίου, τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐαυτοῦ ἐξεδήλωσε τὴν θαθεῖαν πάντων εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ παρούσῃ τῶν Α. Α. Μεγαλειότητων καὶ τῆς Βασ. Οἰκογενείας.

Ἐυχάριστος εὐσεβῶς τὸν προαληθῆσαντα κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς τιμήσαντας: δὲ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν τελετήν. Ἀνεκρίνωσε δὲ ὅτι ψηφίματα συγχαρητήρια διαβιβάσθησαν τῇ Διοικήσει ἐπὶ τῇ ἐξηκονταετίᾳ τῆς Τραπεζῆς ἐκ 2/11 δήμων τοῦ Κράτους, ἐν εἰς καὶ 20 δήμων ἐκτὸς τῆς περιουσίας τοῦ ἡμετέρου προνομίου, ἧται ἐκ τῆς Ἐπιτηνῆτος, ἐξ ὅλων τῶν ἐμπορικῶν συλλόγων τῆς Χιτῆρας καὶ ὑπερδιοικητικῶν τηλεγραφικῶν καὶ ἐπιστολῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς βιομηχανῶν, ἐμπόρων καὶ κτηματιῶν.

Ἐκ τῆς ἄλλοδαπῆς ἔρχον ἡ Τράπεζα τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ τῇ διαβιβάσθῃ συγχαρητήρια ἐκ μέρους τῆς Α. Β. Γ. τοῦ Ἀττικαίου τῆς Βυραρίας, τῆς Α. Β. Γ. τοῦ Μεγάλου Διουκὸς τοῦ Ὀλδεμβούργου καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἐπίσης ἐτίμηθη αὕτη διὰ συγχαρητηρίων ἀπασῶν τῶν ἐν Εὐρώπῃ προνομιοῦχων ἐκδοικῶν Τραπεζῶν, ἐξ ὧν ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας εὐρησεσθη ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νὰ πέμψῃ ἡμῖν τὸ ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίᾳ Αὐτῆς ἐκδοθὲν μεταλλίον, μετ' εἰδικῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐγχεχαρμένης ἀφιερώσεως. Ἐπίσης ἐτύχουεν συγχαρητηρίων παρὰ τῶν ἐπιζώντων ἀπογόνων τοῦ αἰδιῆμου ἰδρυτοῦ τῆς Τραπεζῆς Ἐυῆρδου, παρὰ πλείστον μετόχων, παρὰ τῶν κ. Ρότσηλδ καὶ υἱῶν Λονδίον καὶ παρὰ πάντων ἐν γένει τῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν Τράπεζαν εὐρισκομένων Τραπεζῶν καὶ Τραπεζῶν καὶ παρὰ πολλῶν πρεσβυτέρων εὐαγγῶν οἰκῶν καὶ πλείστον ἄλλων διακεκριμένων προσώπων, ἰδίως δὲ ἐκ πάσης γωνίας τῆς γῆς ἔθα ὑπάρχουσιν ὁμογενεῖς ἡμῶν.

Ἡ πάνδημος αὕτη ἐκδήλωσις συμπαιθείας καὶ ὑπολήψεως ὀφείλεται εἰς τὰς ἀρχάς καὶ τὴν πορείαν, ἃς παρεβίωσαν ἡμῖν οἱ αἰδιῆμοι ἡμῶν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς: προκατόχοι ὁ Γεώργιος Σταύρου, ὁ Μάρκος Ραϊνέσης καὶ ὁ Παῦλος Καλλιγὰς οὐ ταῖς ὑπερῶς συνεργάταις αὐτῶν, τῷ Εὐθυμίῳ Κεχαγιᾶ καὶ τῷ Γεωργ. Α. Βασιλείου.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐν θέλεισι λησμονηθῆ οὐ μόνον παρ' ἡμῶν τῶν σήμερον ἐν τῇ Διοικήσει καὶ παρὰ τῶν λειτουργῶν τῆς Τραπεζῆς, ἀλλὰ καὶ παρὰ πάσης τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Τῇ ἀρωγῇ τοῦ Ὑψίστου πεπεισμέθα ὅτι ἡ συμπάθεια καὶ ἡ ὑπόληψις, ἡ σήμερον ἀπολαμβάει ἡ Τράπεζα, δὲ θέλει μειωθῆ ἐφ' ὅσον ποιούμεν σώφρονα καὶ εἰς τῶν δικαιωμάτων καὶ εὐλαβῶς τηροῦμεν τὰς ὑποχρεώσεις, ὡς τὸ Κράτος ἐνεπιστεύθη ἡμῖν τὴν ἐάτησιν καὶ διαχείρισιν πρὸς ἀντίληψιν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν δημοσίων καὶ κοινωνικῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων καὶ ἀναγκῶν.

Ν. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

11 - ΟΔΟΣ ΑΔΡΑΝ

ΑΔΩΝΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ

MARSHALL SONS & Co

Γενικοί ἀντιπρόσωποι ἐν Ἑλλάδι Κρήτη καὶ Μακεδονίᾳ

Κ. ΓΚΛΑΡΑΝΗΣ ΚΑΙ Μ. ΚΑΖΑΡΗΣ